

ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ιούνιος 2020 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 680 ΚΩΔ.:012779

Παρακαλούνται τα μέλη της Ε.Α.Α.Σ. που επιθυμούν να δημοσιεύσουν άρθρα να τα στέλνουν δακτυλογραφημένα και σε ψηφιακή μορφή στη διεύθυνση: eaasgr@gmail.com

Πολεμοχαρείς ή Ειρηνόφιλοι;

ΣΕΛΙΔΑ 3

Επιτακτική όσο ποτέ η αλλαγή στρατηγικής στις ελληνο-τουρκικές σχέσεις

ΣΕΛΙΔΑ 13

Επικήδειος για τον Στρατηγό Βασίλειο Γιαννόπουλο

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΣΕΛΙΔΑ 16

Η ΕΘΝΙΚΗ Άμυνα ως Πυλώνας Ανάπτυξης

Επιτακτική Ανάγκη για άμεση & υψηλή Επιχειρησιακή Διαθεσιμότητα στις ΕΔ
Άρθρο του Μ. Κωσταράκου

ΣΕΛ. 10

Αμυντική αναβάθμιση επιπέδου ΣΟΚ!
Άρθρο του Ν. Γραμματικόπουλου

ΣΕΛ. 8

Μπορούμε να αναπτύξουμε εθνικά όπλα στην Ελλάδα; Θέλουμε;
Άρθρο του Σάββα Δ. Βλάχου

ΣΕΛ. 9

Γράφει ο **ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΦΑΣ**
Αντιστράτηγος ε.α.
Πρόεδρος ΕΑΑΣ

Η Χώρα μας βρίσκεται στο διαχρονικό σταυροδρόμι πολιτισμικών, κοινωνικών, εθνολογικών και πολιτικών συναντήσεων και δυστυχώς πολυάκρες συγκρούσεων.

Μετά το 1923 ο ίδιος ο Ελευθέριος Βενιζέλος, από τους πρωταγωνιστές της υλοποίησης της Ελληνικής Μεγάλης Ιδέας, πίστεψε και προώθησε την Ελληνοτουρκική προσέγγιση και φιλία. Και ο Ελληνικός λαός και οι εκατοντάδες χιλιάδες διαχωθέντων και προσφύγων Αυτή εξ αρχής υπονομεύθηκε από τον Τουρκικό "Εθνικό Όρκο" και τα παράλληλα παζάρια που έκανε η Τουρκία με τους Γερμανούς και τους συμμάχους κατά τη διάρκεια του Β'ΠΠ, είτε για να αναλάβει την αστυνόμευση των νησιών του Αιγαίου, είτε για να έχει εδαφικά οφέλη εις βάρος της Ελλάδας.

Τα τελευταία 70 χρόνια μετά την παρουσίαση προς τη Βρετανική Αυτοκρατορία των Κυπριακών διεκδικήσεων για Ένωση με την μητέρα

Ελλάδα ξεκίνησε "ψυχρός Ελληνοτουρκικός πόλεμος", με θερμότερες περιόδους, με κατάκτηση Κυπριακού εδάφους από τα τουρκικά στρατεύματα και κλιμάκωση τουρκικών μονομερών διεκδικήσεων εις βάρος της Ελλάδος και της Κυπριακής Δημοκρατίας. Σήμερα ζούμε καθαρή και έμπρακτη αμφισβήτηση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και δεν προβλέπεται οποιαδήποτε ύφεση των Τουρκικών διεκδικήσεων στο προβλεπτό μέλλον. Μάλιστα η μορφή

Η κατάσταση αυτή είναι χρονία και όχι κάτι έκτακτο, οπότε θα έπρεπε εδώ και πάρα πολλά χρόνια να ληφθεί η απόφαση να "εκμεταλλευτούμε" τη δεδομένη γεωπολιτική κατάσταση και να μετατρέψουμε τις πολυάπλες ανάγκες που δημιουργεί η οργάνωση μίας ουσιαστικής Εθνικής Αμύνης σε δημιουργικό πυλώνα ανάπτυξης, όπως το κάναμε για τη Ναυτιλία μας και τον Τουρισμό και θα μπορούσαμε να το κάνουμε και για την Παιδεία, την Υγεία, τον πρωτογενή τομέα της οικονομίας κ.λ.π.

Η Εθνική Άμυνα της Χώρας μας απαιτεί συγκεκριμένη κοινωνική αντίληψη και κατανόηση της απειλής και των μονίμων και σταθερών μέτρων που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο και αυτό ξεκινά με την πλήρη και σε βάθος ενημέρωση των πολιτών για τα σχετικά θέματα. Πρέπει επί τέλους να ανοίξει και να διατηρείται ζωντανή αυτή η "συζήτηση" στο πλαίσιο της κοινωνίας των πολιτών. Η Εθνική Άμυνα δεν είναι θέμα μόνο των πολιτικών και των στρατιωτικών.

Είναι πρωτίστως και κυρίως θέμα των πολιτών που πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στους

Αμυντική Βιομηχανία και Διπλωματία. Μια Ιδέα

Για πολλά χρόνια οι δημοσιολογούντες ισχυρίζονται ότι οι προμήθειες αμυντικού υλικού δίνουν στη χώρα μας ισχυρά διπλωματικά μέσα για την υποστήριξη των εκάστοτε εθνικών μας επιδιώξεων. Και μάλιστα όσο πιο μεγάλο το πρόγραμμα προμηθείας, τόσο μεγαλύτερη η επιρροή μας. Είναι πράγματι έτσι;

Θεωρώ ότι μέχρι να υπογράψουμε κάποια σύμβαση πράγματι μπορούμε να ζητήσουμε υποστήριξη θέσεών μας. Από τη στιγμή της υπογραφής και μετά, μάλιστα εμείς πλέον γινόμαστε υπόλογοι του ξένου κράτους, καθόσον εξαρτώμαστε πλέον από αυτό για την διατήρηση του οπλικού συστήματος στη ζωή. Και μάλιστα, ικανοποιώντας κάποιο φιλικό κράτος δυσχεραζόμαστε κάποια άλλα. Με λίγα λόγια, ο ισχυρισμός είναι σίγουρα υπερβολικός, αν δεν πρόκειται για ψευδαίσθηση.

Η λύση βρίσκεται στη διακήρυξη και

υλοποίηση σταδιακής απεξάρτησης από ξένους κατασκευαστές, προώθηση και υποστήριξη Ελληνικών πρωτοβουλιών και προτίμηση των ξένων κατασκευαστών οι οποίοι θα αποδεχθούν να μεταφέρουν τεχνογνωσία σε Έλληνες ομολόγους τους. Σε λίγα χρόνια το τοπίο θα μπορούσε να αλλάξει.

Αυτό το μήνα φιλοξενούμε τέσσερα άρθρα σχετικά με θέματα που αφορούν την Εθνική Άμυνα, το "Μπορούμε να αναπτύξουμε εθνικά όπλα στην Ελλάδα; Θέλουμε;" του κ. Σάββα Βλάχου, το "Αμυντική αναβάθμιση επιπέδου ΣΟΚ" του Υποστρατήγου κ. Νικολάου Γραμματικόπουλου και το "Η Εθνική Άμυνα ως Πυλώνας Ανάπτυξης" του υποφαινομένου, καθώς και το σχετικό άρθρο του τέως Α/ΓΕΕΘΑ κ. Μιχαήλ Κωσταράκου, "Επιτακτική Ανάγκη για άμεση & υψηλή Επιχειρησιακή Διαθεσιμότητα στις ΕΔ".

των διεκδικήσεων αυτών και ο τρόπος που μεθοδεύεται η παρουσίασή τους οδηγεί μαθηματικά σε ένοπλη σύγκρουση, εκτός και αν αποφασιστεί από κάποια πολιτική ηγεσία η παραχώρηση δικαιωμάτων μας.

προβληματισμούς για τα θέματα αμύνης και ασφαλείας, να γνωρίζουν πλήρως για να μπορούν να κρίνουν, να αποφασίζουν και να στηρίζουν τις αποφάσεις των πολιτικών ηγεσιών.

Συνέχεια στις σελίδες 8-9

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Η Ε.Α.Α.Σ. ενημερώνει τα μέλη της πως δεν θα εκδοθεί το φύλλο της «Ε.Η.» του Αυγούστου και θα ενσωματωθεί στο φύλλο του Σεπτεμβρίου.

ΔΣ/ΕΑΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται όσοι επιθυμούν εκ των συναδέλφων να μας αποστείλουν τις απόψεις τους για το περιεχόμενο και την εμφάνιση της εφημερίδας μας «Ε.Η.»

ΔΣ/ΕΑΑΣ

Όροι για την δημοσίευση στην ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ

1. Το κείμενο να αναφέρεται σε θέμα γενικού ενδιαφέροντος, να έχει περιορισμένη έκταση, να μην υπερβαίνει τις τετρακόσιες (400) λέξεις, να είναι σε ηλεκτρονική μορφή και ουχί δακτυλογραφημένο ή χειρόγραφο.

2. Να είναι ενυπόγραφο με όλα τα στοιχεία του συντάκτη- αποστολέα

3. Να μην είναι υβριστικό, συκοφαντικό και να μην περιλαμβάνει προσωπικές επιθέσεις και αντιπαραθέσεις αλληλά και να μην περιέχει ευχαριστίες και επαίνους.

4. Να μην υπηρετεί κομματικές σκοπιμότητες.

5. Να τηρείται η δεοντολογία που υπαγορεύεται από τις αρχές και αξίες που υπηρετήσαμε.

6. Τα μη δακτυλογραφημένα και απεσταλημένα σε ψηφιακή μορφή δεν θα λαμβάνονται υπόψη.

Σε ότι αφορά τα αποστελλόμενα κείμενα για δημοσίευση ισχύουν τα εξής:

1. Τα κείμενα εξετάζονται και αξιολογούνται από τη συντακτική επιτροπή.

2. Ανεξάρτητα από τη δημοσίευση η μη των άρθρων τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

3. Το περιεχόμενο εκάστου άρθρου ανήκει τις προσωπικές απόψεις του υπογράφοντος.

4. Λόγω του περιορισμένου χώρου στην εφημερίδα να αποφεύγονται οι νεκρολογίες.

- Για κάθε μεταβολή (αλλαγή διεύθυνσας, απώλεια αξιόχρηστου κτλ) τα μέλη της Ε.Α.Α.Σ. να επικοινωνούν στο τηλ. 210 3633797 εσωτ. 17.

Παρακαλούνται τα μέλη της Ε.Α.Α.Σ. που επιθυμούν να δημοσιεύσουν άρθρα να τα στέλνουν δακτυλογραφημένα και σε ψηφιακή μορφή στη διεύθυνση: eaasgrafeiotypou@gmail.com

Το ΝΙΜΤΣ επανέρχεται στους δικαιούχους!

Ανακοινώνεται στους συναδέλφους ότι το ΝΙΜΤΣ από 25/6/2020 έχει αποδοθεί στους δικαιούχους. Μέχρι 30/6/2020 θα ολοκληρώσει τις απαραίτητες απολυμάνσεις χώρων, εξοπλισμού, ιατρικών μηχανημάτων και θα ολοκληρώσει προμήθειες των απαραίτητων υλικών και εφοδίων, ώστε από 1/7/2020 να επανέλθει στην πλήρη λειτουργία του.

Η τρίμηνη διάθεση του Νοσοκομείου μας για την καταπολέμηση της πανδημίας και μάλιστα στην πιο δύσκολη φάση του αγώνα εναντίον της απέδειξε την κοινωνική ευαισθησία όλων μας.

Σ' αυτό το διάστημα, από τους νοσηλευθέντες πάνω από το 1/3 ήταν δικαιούχοι μας, προσελήφθησαν και μισθοδοτούνται από το Υπουργείο Υγείας (ΥΠΥΓ) για 2 χρόνια με δυνατότητα ανανέωσης 100 άτομα περίπου, εκ των οποίων οι 50 νοσηλευτικό προσωπικό νεαρής ηλικίας, αναφέρθηκε το κόστος λειτουργίας για να καλυφθεί από το ΥΠΥΓ, και το νοσοκομείο έγινε αποδέκτης δωρεών 10άδων χιλιάδων Ευρώ.

Η Διοίκηση του Νοσοκομείου έχει εκπονήσει άμεσα πρόγραμμα αναβάθμισης των εγκαταστάσεων και μεσο-

πρόθεσμο πρόγραμμα νέων εγκαταστάσεων, προμηθειών νέου υγειονομικού εξοπλισμού και αναβάθμισης των παρεχομένων υπηρεσιών, που μας γεμίζει ελπίδα για ένα πολύ καλύτερο αύριο.

Σ' αυτή την προσπάθεια θα μας βρουν αρωγούς.

Θα συνεχίσουμε την ακριβή και συνεπή ενημέρωσή σας για όλα τα θέματα του Νοσοκομείου μας.

Ο Πρόεδρος
Αντγος ε.α. Σταύρος Κουτρής

Ανακοίνωση ΝΙΜΤΣ

Σας γνωρίζουμε ότι το ΝΙΜΤΣ από την 1η Ιουλίου επανέρχεται στην κανονική λειτουργία του. Ενημερώνονται οι κ.κ. δικαιούχοι και λοιποί επισκέπτες ότι για λόγους αποφυγής συνωστισμού και με σκοπό την ασφάλεια εργαζομένων και ασθενών θα πρέπει να λάβουν υπ' όψη τα παρακάτω:

• Η εξέταση στα Τακτικά Εξωτερικά Ιατρεία θα γίνεται με ραντεβού κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας με τη Γραμματεία Εξωτερικών Ιατρείων (τηλέφωνα: 210 7288367, 21 7227523), καθώς και ηλεκτρονικά μέσω της

ιστοσελίδας του ΝΙΜΤΣ.

• Η προσέλευση στο Νοσοκομείο θα πρέπει να γίνεται με όλα τα προβλεπόμενα μέτρα προστασίας.

• Όλα τα έκτακτα περιστατικά θα αντιμετωπίζονται άμεσα στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών. Παρακαλείσθε όπως για τη δική σας ασφάλεια και την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, ακολουθείτε τις οδηγίες του προσωπικού.

Εκ του ΝΙΜΤΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

• **Υπτγος (ΥΠ) ε.α. Μπεληγιάννης Ιωάννης** του Άγγελου (ΣΣΕ-1957). Απεβίωσε στις 30/05/2020 και ενταφιάσθη στις 02/06/2020 στο Κοιμητήριο Παπάγου.

• **Άνχης (ΤΘ) ε.α. Κοντοστεργίου Απόστολος** του Αριστείδου (ΣΜΥ - 1955 5η Σειρά). Απεβίωσε στις 31/05/2020 και ενταφιάσθη στις 01/06/2020 στο Κοιμητήριο Καβάλας.

• **Ταξχος (ΤΘ) ε.α. Καλαμπούκας Θωμάς** του Δημητρίου (ΣΣΕ - 1949 Α'). Απεβίωσε στις 22/04/2020 και ενταφιάσθη στις 23/04/2020 στο Κοιμητήριο Τρικάλων.

• **Υπτγος (ΠΖ) ε.α. Πολυμερόπουλος Κωνσταντίνος** του Ελευθέριου (ΣΣΕ - 1973). Απεβίωσε στις 05/03/2020 και ενταφιάσθη στις 07/03/2020 στο Κοιμητήριο Παπάγου.

• **Ανθλγός ΕΛ-ΑΣ ε.α. Ζαρκάδας Λάμπρος** του Φίλιππου. Απεβίωσε στις 24/05/2020 και ενταφιάσθη στις 27/05/2020 στο Κοιμητήριο Καταφύγιο Καρδίτσας.

• **Αντγος (ΠΖ) ε.α. Καμπουρίδης Ανδρέας** του Αλέξιου (ΣΣΕ - 1948). Απεβίωσε στις 06/06/2020 και ενταφιάσθη στις 10/06/2020 στο Κοιμητήριο Παπάγου.

• **Άνχης (ΜΣ) ε.α. Κρητικός Γεώργιος** του Νικολάου (ΕΞ Εθελοντών). Απεβίωσε στις 17/05/2020 και ενταφιάσθη στις 18/05/2020 στο Κοιμητήριο Κοπάνων Ιωαννίνων.

• **Άνχης (ΠΒ) ε.α. Φεσατίδης Χαράλαμπος** του Ιωάννη (ΣΜΥ). Απεβίωσε στις 11/05/2020 και ενταφιάσθη στις 12/05/2020 στο Α' Κοιμητήριο Δράμας.

• **Σχης (ΦΠΒ) ε.α. Καραδήμος Γεώργιος** του Κυπαρίση (ΣΜΥ). Απεβίωσε στις 23/05/2020 και ενταφιάσθη στις 24/05/2020 στο Α' Κοιμητήριο Δράμας.

• **Λγος (ΠΒ) ε.α. Τσιομήτας Ευθύμιος** του Γεωργίου (ΣΣΕ - 1967). Απεβίωσε στις 09/05/2020 και ενταφιάσθη στις 10/05/2020 στο Κοιμητήριο x. Κανάλια Καρδίτσας.

• **Σχης (ΤΧ) ε.α. Τσολακίδης Αλέξανδρος** του Χαράλαμπου (ΣΣΕ). Απεβίωσε στις 07/06/2020 και ενταφιάσθη στις 08/06/2020 στο Νέο Κοιμητήριο Βόλου.

• **Ταξχος (ΠΖ) ε.α. Βράκας Βασίλειος** του Θεοδώρου (ΣΣΕ - 1954). Απεβίωσε στις 13/06/2020 και ενταφιάσθη στις 15/06/2020 στο Κοιμητήριο Χαλκίδας.

• **Υπτγος (ΕΜ) ε.α. Ισαακίδης Βασίλειος** του Ισαάκ (ΣΣΕ - 1965). Απεβίωσε στις 12/06/2020 και ενταφιάσθη στις 13/06/2020 στο Κοιμητήριο Χαλκίδας.

• **Αντγος (ΜΧ) ε.α. Γιαννόπουλος Βασίλειος** του Απόστολου (ΣΣΕ - 1969). Απεβίωσε στις 14/06/2020 και ενταφιάσθη στις 17/06/2020 στο Κοιμητήριο Κάτω Νευροκοπίου.

• **Υπλγος (ΠΖ) ε.α. Μούντανος Κωνσταντίνος** του Βασιλείου (ΣΣΕ - 1950). Απεβίωσε στις 07/03/2020 και ενταφιάσθη στο Κοιμητήριο San Francisco ΗΠΑ.

• **Άνχης ε.α. Ανδριόπουλος Ευάγγελος** του Βασιλείου (ΣΜΥ - 1956). Απεβίωσε στις 27/05/2020 και ενταφιάσθη στις 28/05/2020 στο Κοιμητήριο Ν. Σάντας Κιθκίς.

• **Λγος (ΜΣ) ε.α. Λατσιώτης Σπυρίδων** του Στυλιανού (Με Διαγωνισμό).

Απεβίωσε στις 11/06/2020 και ενταφιάσθη στις 12/06/2020 στο Κοιμητήριο Σερρών.

• **Λγος (ΕΜ) Ζουλιάνης Αναστάσιος** του Θεμιστοκλή (ΣΜΥ - 1972). Απεβίωσε στις 21/06/2020 και ενταφιάσθη στις 22/06/2020 στο Κοιμητήριο Σησαμιάς Σερρών.

• **Ανθλγος Κ/Δ Κανακούδας Γεώργιος** του Δημητρίου (ΣΜΥ-5ης ΤΑΞΗΣ). Απεβίωσε στις 13/06/2020 και ενταφιάσθη στις 14/06/2020 στο Κοιμητήριο Νιγρίτας Σερρών.

• **Τχης (ΠΖ) Κατέλης Γεώργιος** του Βασιλείου (ΣΜΥ-2ης ΤΑΞΗΣ). Απεβίωσε στις 17/06/2020 και ενταφιάσθη στις 18/06/2020 στο Κοιμητήριο Πετριάς Σκύδρας.

• **Άνχης (ΕΜ) Μπούκλιας Χρήστος** του Βασιλείου (ΣΜΥ-6ης ΤΑΞΗΣ). Απεβίωσε στις 11/06/2020 και ενταφιάσθη στις 12/06/2020 στο Κοιμητήριο Μαθακωπής Θεσσαλονίκης.

• **Λοχαγός Χωροφυλακής Φούγιας Κωνσταντίνος** του Γεωργίου. Απεβίωσε στις 18/06/2020 και ενταφιάσθη στις 19/06/2020 στο Κοιμητήριο Χαλανδρίου.

• **Αντγος (ΜΧ) Παναγόπουλος Παναγιώτης** του Γεωργίου (ΣΣΕ - 1967). Απεβίωσε στις 17/06/2020 και ενταφιάσθη στις 19/06/2020 στο Κοιμητήριο Πύργου Ηλείας.

• **Τχης (ΠΖ) Κατσιμίχας Ευάγγελος** του Ιωάννη (Επ'Ανδραγαθία Ανθλγός 1949). Απεβίωσε στις 19/06/2020 και ενταφιάσθη στις 20/06/2020 στο Κοιμητήριο Μαυρομμάτι Θηβών.

ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ

Μηνιαίο όργανο Αποστράτων Αξκών Στρατού (ΕΑΑΣ) - ΝΠΔΔ

Κωδ.: 2779

Ιδιοκτήτης:

Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού Χαριλάου Τρικούπη 18α
ΤΚ 10679 Αθήνα

Τηλέφωνα:

210 36.33.797,

Φαξ: 210 36.21.410

Αντιπρόεδρος: 210 36.21.201

Διευθ. Σύμβουλος: 210 36.32.517

Ταμίας: 210 36.34.846

Εντευκτήριο: 210 36.06.236

Λογιστήριο: 210 36.31.343

e-mail: eaasgr@gmail.com

www.eaas.gr

Εκδότης:

Αντγος ε.α. Κουτρής Σταύρος

Πρόεδρος ΕΑΑΣ

Τηλ: 210.36.244.95

Fax: 210 36.11.963

Συντακτική επιτροπή:

Υπτγος ε.α. Δεβούρος Ιωάννης

Αντγος ε.α. Σκαρμαλιωράκης Κωνσταντίνος

Αντγος ε.α. Γουμαλιτάσης Μιχαήλ

Δημοσιογραφική

επιμέλεια:

ΔΕΣΜΟΣ

desmosekdosels@gmail.com

Εκτύπωση:

Ν. Γ. Παπαδόπουλος

Τηλ.: 210 3468268

Fax: 210 3467155

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη, δεν επιστρέφονται.

Το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Σ θερμά συλλυπεύεται τις οικογένειες και τους συγγενείς των θανόντων συναδέλφων και εύχεται την "εξ ύψους παρηγορίαν".

Ενημέρωση

ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΝΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
Αθήνα, 5 Ιουνίου 2020

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ (ΙΟΥΝΙΟΣ 2020)

ΧΟΡΗΓΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1. Ανακοινώνεται ότι το πρόγραμμα Κοινωνικών Παροχών της Τράπεζας Πειραιώς προς τους μετόχομερισματούχους του Ταμείου υλοποιείται με την υπογραφή συμφωνητικού μεταξύ της Τράπεζας και του Ταμείου το οποίο ανανεώνεται ανά πενταετία.

2. Μετά τη λήξη του τελευταίου συμφωνητικού που αφορούσε την πενταετία 2015-2019 η Τράπεζα Πειραιώς δεν προσήλθε για την ανανέωση του ούτε μας ενημέρωσε για την πρόθεσή της για τη συνέχιση ή μη του υπόψη προγράμματος.

3. Κατόπιν των παραπάνω αναστέλλεται η υποβολή αιτήσεων συμμετοχής στο υπόψη πρόγραμμα.

Τέχος (Ο) Αθανάσιος Δημητριάδης
Γενικός Δντης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΟΥ - ΒΙΤΣΙ

Γνωρίζεται ότι κατόπιν αποφάσεως του ΔΣ/ΕΑΑΣ ο εορτασμός των επετειακών εκδηλώσεων για τους πεσόντες σε Γράμμο και Βίτσι, θα τελεσθεί στις 30 Αυγούστου 2020 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30' σε Γράμμο και Βίτσι παράλληλα. Ο επίσημος εορτασμός θα πραγματοποιηθεί στο Γράμμο. Η ΕΑΑΣ θα διαθέσει πουίλμαν ΜΟΝΟ για τον επίσημο εορτασμό στο Γράμμο, το οποίο θα αναχωρήσει στις 29 Αυγούστου και ώρα 7.00' π.μ. από την ΛΑΕΔ (Ρηγιήλης 1).

Για δηλώσεις συμμετοχής (με σειρά προτεραιότητας) τα μέλη της ΕΑΑΣ θα πρέπει να απευθύνονται στο ΓΡ. Δημοσίων Σχέσεων Αντγιο ε.α. Μιχαήλ Γουμαλάτσο στα τηλ. 210-3633797 (εσωτ.13) και στο 6944551126.

Οι επιθυμούντες να συμμετέχουν να προσέρχονται στη Γραμματεία της ΕΑΑΣ για κατάθεση χρηματικής προκαταβολής.

Γρ. Δημοσίων Σχέσεων ΕΑΑΣ

Βήμα Αναγνωστών

Πολεμοχαρείς ή Ειρηνόφιλοι;

Γράφει ο
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΣΣΑΣ
Αντιστράτηγος ε.α.

Ο διεκδικήσεις της Τουρκίας σε βάρος της πατρίδος μας και η απειλητική συμπεριφορά της, δημιουργούν ένα εύλογο ερώτημα, για την στάση που πρέπει να τηρήσουμε στην περίπτωση που προσπαθήσει να οικειοποιηθεί μέρος των θαλάσσιων ζωνών μας, (υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ), ή προβεί σε άλλη έκνομη ενέργεια σε περιοχές που τελούν υπό ελληνική κυριαρχία ή ασκούμε κυριαρχικά δικαιώματα. Η πολιτική ηγεσία μας για την αντιμετώπιση ενός τέτοιου συμβάντος, έχει συμπεριλάβει και την χρήση της στρατιωτικής βίας. Ο μόνος αρμόδιος για την απόφαση αναλήψεως στρατιωτικής δράσεως είναι ο πρωθυπουργός της χώρας. Υπάρχει περίπτωση να υπάρξει περιορισμένη εκτάσεως στρατιωτική εμπλοκή συνεπεία ατυχήματος, τυχαίου γεγονότος, ή της χρήσεως του «αυθύπαρκτου» δικαιώματος της αυτοαμύνης, σε περίπτωση απειλής κατά της σωματικής ακεραιότητας ή της ζωής του στρατιωτικού προσωπικού. Τα Γενικά Επιτελεία των τριών κλάδων (Στρατός, Ναυτικό και Αεροπορία) οφείλουν να ενημερώνουν πολιτική ηγεσία για τις επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων μας Δυνάμεων (Ε.Δ) και τις στρατιωτικές εκτιμήσεις για τους εχθρικούς τρόπους δράσεως. Όσον αφορά τις εχθρικές στρατιωτικές δυνατότητες, είναι σχετικά εύκολο να υπολογισθούν, από τους εκπαιδευμένους προς τούτο επιτελείς, βάσει των πληροφοριών που υπάρχουν. Η δυσκολία έγκειται στην εκτίμηση των πιθανών τρόπων ενεργείας της Τουρκίας.

Δεν συμφωνώ με την εκτίμηση αυτών που σε περίπτωση στρατιωτικής εμπλοκής με την Τουρκία κρίνουν βέβαιη την νίκη, ούτε με αυτούς που θεωρούν αναπόφευκτη την ήττα. Ένα θερμό επεισόδιο με τη Τουρκία δεν μπορεί να αποκλεισθεί και πιστεύω ότι δεν μπορεί να προβλεφθεί η κατάληξή του. Δεν μπορεί να προβλεφθεί επίσης μέχρι σε ποιο σημείο μπορεί να φθάσει η κλιμάκωση μιας αντιπαραθέσεως. Τον πόλεμο μπορείς να τον ξεκινήσεις όποτε θέλεις, αλλή και όχι και να τον τερματίσεις. Ο Γερμανός Στρατάρχης Χέλμουτ Φον Μόλτκε, ο οποίος οργάνωσε τον γερμανικό, αλλή και τον τουρκικό στρατό έλεγε ότι, ένα σχέδιο επιχειρήσεων έχει ζωή, όσα τα πρώτα λεπτά της μάχης. Πλήθος παραγόντων επηρεάζει την έκβαση μια στρατιωτικής αντιπαραθέσεως και κανένας δεν μπορεί να είναι σίγουρος για την έκβασή της. Η υπερτίμηση των δυνατοτήτων μας ή υποτίμηση αυτών του αντιπάλου συνήθως οδηγεί σε οδυνηρές εκπλήξεις. Οι στρατιωτικές νίκες στηρίζονται πάντοτε στον αιφνιδιασμό και την παραπλάνηση του αντιπάλου. Με το δεδομένο ότι έχουμε αποφασίσει να αναμένουμε την ενέργεια της Τουρκίας και μετά να απαντήσουμε, τότε θα πρέπει να περιλάβουμε στους τρόπους αντιδράσεως μας κάποιο ισοδύναμο χτύπημα, ώστε να υπάρχει δυνατότητα «ανταρθηγαμάτων». Κατά την κρίση των Ιμίων το 1996, η κατάληψη της Δυτικής Ήμιας από τους Τούρκους διευκόλυνε

«Δεν πρέπει να αρχίζουμε μια μάχη παρά μόνο όταν δεν έχουμε άλλη επιλογή, εφόσον από την φύση της η έκβαση μια μάχης είναι αμφίβολη. Από την στιγμή όμως που θα αρχίσει η μάχη, οφείλουμε να νικήσουμε ή να πεθάνουμε».

Ναπολέον Βοναπάρτης (1769-1821)

την εφαρμογή της αμοιβαίας αποσύρσεως των στρατιωτικών δυνάμεων από τις δύο μικρονησίδες.

Τα στρατιωτικά τμήματα, προκειμένου να ανταποκριθούν στην αποστολή τους, πρέπει να είναι επαρκώς εξοπλισμένα, εκπαιδευμένα και ψυχολογικά προετοιμασμένα. Το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων σε περίπτωση στρατιωτικής αντιπαραθέσεως, θα κληθεί να διακινδυνεύσει ακόμη και την ζωή του, στην εκτέλεση του καθήκοντός. Μεγαλύτερη αξία από την ανθρώπινη ζωή, υπάρχει στο σκοπό στο όνομα του οποίου καθλούνται οι στρατιωτικοί μας να τήν θυσιάσουν και για την σπουδαιότητα του οποίου θα πρέπει να πεισθεί και το συγγενικό τους περιβάλλον. Η σκοπός της θυ-

σίας αφορά την υπεράσπιση της ελευθερίας της πατρίδος μας. Η παραχώρηση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων αφορά την ίδια την ύπαρξή της ως ελευθέρου έθνους επί της γης. Ο πόλεμος είναι κατ' εξοχή θέμα ψυχικών δυνάμεων που αφορά όλους μας και όχι μόνο τις Ε.Δ. Η καθημέρινη του πατριωτισμού αποτελεί μακροχρόνια διαδικασία η οποία αρχίζει από το σχολείο. Διανέμονται τελευταίως από καθημερινή εφημερίδα τα νεοελληνικά αναγνώσματα του γυμνασίου και του λυκείου που διδασκόντουσαν το 76 και το 78. Τα σχολικά αυτά εγχειρίδια είναι έμπληα πατριωτισμού με πληθώρα κειμένων και ποιημάτων από την ελληνικούς πολέμους. Ο ηρωισμός των προγόνων μας έδινε την λύση στους αγώνες του έθνους.

Οι Ελληνικές Ε.Δ διαθέτουν επαρκή μέσα για να υπερα-

σπισθούν με επιτυχία την εθνική μας ανεξαρτησία μας και την κυριαρχία μας, έναντι των απειλών της Τουρκίας. Η νίκη προϋποθέτει εμπνευσμένη ηγεσία και η ενότητα. Δεν μπορεί όμως να επιτευχθεί χωρίς ενθουσιασμό, αυτοπεποίθηση, αποφασιστικότητα, θέληση και θάρρος όλων των Ελλήνων. Οι αρετές αυτές δεν αναπτύσσονται αυτόματα, απαιτείται συστηματική και συνεχής προσπάθεια για την απόκτηση τους και ταυτοχρόνως θέληση και αυτοπειθαρχία για την διατήρησή τους. Για την αντιμετώπιση της εθνικής του Κορωνοίου έγινε επίκληση στην ατομική ευθύνη του καθενός. Κατά την αντιμετώπιση τέτοιων κινδύνων δεν

μπορεί να λες εμένα δεν με αφορά, γιατί η απειλή αποτελεί υπόθεση όλων μας. Με τον ίδιο τρόπο πρέπει να αντιμετωπίζουμε οποιαδήποτε απειλή κατά της ελευθερίας της χώρας μας. Στην ισχύ αντιπαραθέτεις ισχύ, στην αντίπαλη ιδεολογία την δική σου και στον κατακτητικό φανατισμό τον πατριωτικό σου ενθουσιασμό. Υπάρχουν βεβαίως και οι ακραίες θέσεις, οι οποίες κινούνται από την υπέρμετρη και χωρίς αμφιταλαντεύσεις επιθυμία πολεμικής εμπλοκής και από την άλλη από την άρνηση αναλήψεως στρατιωτικής ενεργείας για οποιαδήποτε αιτία. Ας υποθέσουμε ότι υπογράψουμε

με συμφωνία με την Αίγυπτο η οποία μας ικανοποιεί πλήρως, στην οποία αναγνωρίζει πλήρη δικαιώματα στο Καστελόριζο και νικάμε κατά κράτος την Τουρκία σε ένα θερμό επεισόδιο. Η Τουρκία δεν θα αποδεχθεί αυτόματα τις ελληνικές θέσεις. Με ή χωρίς θερμό επεισόδιο, ή υπογραφής συμφωνίας με την Αίγυπτο, η οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών μεταξύ Ελλάδος Τουρκίας θα είναι αποτέλεσμα διαπραγματεύσεως με την γείτονα χώρα. Σε περίπτωση διπλωματικής και στρατιωτικής νίκης θα προσέληθουμε στις συνομιλίες ενισχυμένοι τόσο σε ψυχολογικό, όσο και σε πρακτικό επίπεδο. Σε αντίθετη περίπτωση θα είμαστε αποδυναμωμένοι. Το βέβαιο είναι ότι θα χρειασθεί να συνομιλήσουμε, έστω για διαπιστώσουμε ότι διαφωνούμε και απαιτείται να παραπέμψουμε το ζήτημα σε διεθνές διαιτητικό όργανο. Το Τουρκικό-λιβυκό μνημόνιο έχει επιταχύνει τις εξελίξεις.

Πιστεύω ότι χρειάζεται αυτογνωσία, αντίληψη της πραγματικότητας, υπολογισμός των δυνατοτήτων του εχθρού και κοινός νους. Οι αρχαίοι πρόγονοι διακρίθηκαν σ' αυτόν το τομέα. Δημιούργησαν πολιτισμό και ανέπτυξαν τα γράμματα και τις τέχνες, αλλή για την αντιμετώπιση των Περσών μεταβλήθηκαν σε σκληροτράχηλους πολεμιστές, με κλασικότερο παράδειγμα αυτό του Αισχύλου. Ο μέγας τραγωδός ζήτησε στο επίγραμμα του τάφου να μνημονεύεται όχι ως δημιουργός της Ορέστειας, αλλή γιατί ως έφηβος πολέμησε τους Πέρσες στην μάχη του Μαραθώνος.

Παπάγου 24 Ιουνίου 2020

Θέματα

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑ-ΚΟΡΟΝΟΪΟ ΕΠΟΧΗ

Γράφει ο

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Αντιστράτηγος ε.α.

Επίτιμος Υπαρχηγός ΕΛ-ΑΣ

Μέλος ΠΟΑΣΑ και Δ.Δ. ΜΤΣ,

Πτυχιούχος Νομικής Σχολής του Παν. Αθηνών

Μεταπτυχιακά: Κοινωνιολογία και Εγκληματολογία

(ΠΑΝΤΕΙΟΝ) και Πολιτικές

και Στρατηγικές Εθνικής Ασφάλειας.

Ζούμε πρωτόγνωρες συνθήκες. Ένας ιός έχει καθηλώσει όλο τον πλανήτη. Η επιστήμη και η τεχνολογική πρόοδος, αδυνατούν να τιθασεύσουν το φαινόμενο. Ο «πανίσχυρος» άνθρωπος, που έρμαιο της αθαζονείας του, μπορεί να επιτύχει τα πάντα και να μην έχει ανάγκη κανέναν, παρακολουθεί αμήχανος τα τεκταινόμενα. Ο παγκόσμιος ενιαίος κοινωνικός χώρος που θα ένωνε λαούς κι ανθρώπους, χωρίς σύνορα, οδηγείται σε πλήρη απομονωτισμό. Ο ανεπτυγμένος ιδιώνυμος πολιτισμός, με την αληματώδη του τεχνοοικονομική εξέλιξη, που είναι ικανός να κατασκευάζει διαστημικά λεωφορεία και διηπειρωτικούς πυραύλους ακριβείας, αηλιά όχι απλές συσκευές οξυγόνου..., τηρεί αιδήμονα σιγή.

Ο κορονοϊός για πρώτη φορά δημιουργεί συνθήκες κοινωνικής «ισότητας», καθώς συνειδητοποιούμε πως όλοι μας είμαστε το ίδιο... βασιλείς, ή στρατιώτες, πλούσιοι και φτωχοί, μορφωμένοι και αμόρφωτοι, ευγενικοί και αγενείς, νέοι και γέροι... καθισμένοι στην ίδια βάρκα που αρμενίζει στο άγνωστο...

Σε αυτό το σύμπαν, ζήσαμε τους ομαδικούς θανάτους, όπως στη γειτονική μας Ιταλία και θανάτους γιατί δεν υπήρχε ένας αναπνευστήρας, αηλιά και μοναχικούς θανάτους, όπου άνθρωποι πεθαίνουν και η μοναδική δυνατότητα για να αποχαιρετήσουν τον αγαπημένο τους, είναι μέσω ενός κινητού.

Σήμερα διαπιστώνουμε ότι αίρονται τα θεμελιώδη δικαιώματά μας, η αίσθηση της ελευθερίας, του ελέγχου των κινήσεών μας, εδώ και τώρα, αιφνιδιαστικά και χωρίς καμιά αντίδραση, απλά με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Σήμερα χάνεται η αίσθηση ότι είμαστε κύριοι του εαυτού μας. Καταρρέει ο μύθος της αυτοδυναμίας μας. Ο μύθος ενός άτρωτου, αυτόνομου, αυτοδύναμου ανθρώπου που αυτάρεσκα ζει στο «νιρβάνα» της αυτάρκειάς του. Βάλαμε «pause», στο ρυθμό της ζωής, όταν η ταχύτητα δεν άφηνε χώρο για βραδύτητα, για σκέψη, για αναστοχασμό.

Το «νηπενθές» της ζωής, μας οδήγησε σε τρόπο ζωής, σαν να μην υπάρχει ο θάνατος. Παράλληλα, ζήσαμε την αναληγσία ορισμένων και κάποιων νέων παιδιών, που μέσα τους ήνε «δεν με νοιάζει, δεν θα πάθω κάτι», αηλιά και κάποιων που διατίμησαν την αξία της ανθρώπινης ζωής με βάση την ηλικία. Η ατομική ευθύνη καλείται να επιβληθεί τώρα, σε μία ναρκισσιστική εποχή σε άτομα λίγο-πολύ ανέτοιμα να την κάνουν τρόπο ζωής και όχι καταναγκασμό. Να αναβλύζει δηλ. με έναν αυθόρμητο τρόπο ως δική σου εσωτερική επιταγή και όχι υπό τον φόβο επιβολής κάποιας ποινής. **Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η συλλογική υπευθυνότητα και η ατομική ευθύνη είναι συγκοινωνούντα δοχεία και η σχέση τους είναι αμφίδρομη, επομένως το επίπεδο της πρώτης, συναρτάται στενά με την ποιοτική στάθμη της δεύτερης.**

Όλα αυτά μας θυμίζουν και μας υπενθυμίζουν πόσο άμαθοι είμαστε να διαχειριστούμε αυτό που σήμερα ζούμε. Σήμερα καλούμαστε να ανατρέψουμε την κρατούσα αντίληψη ότι όλοι εμείς θεωρούμαστε στατιστικοί αριθμοί και μονάδες μέτρησης που κοστολογούνται χρηματικά. Το «έχειν», πλέον πρέπει να πάρει τη θέση του «είναι». Το «εγώ» τη θέση του «εμείς», το «ανήκειν», τη θέση του «συνανήκειν»

Η επιβολή της κοινωνικής απόστασης, το social distancing, τελικά δεν μας είναι πολύ ξένο, γιατί υπήρχε εδώ

και χρόνια και ήταν φυσικά πολύ επιζήμιο. Οι ψηφιακές τεχνολογίες, με κεντρικό άξονα την ανάπτυξη σχέσεων από μακριά, είχαν ήδη περάσει στη ζωή μας. Το διαδίκτυο εδώ και πολλά χρόνια «επέβαλε» τη μοναξιά και «δημιούργησε» την «έρημο των πυκνοκατοικημένων πόλεων». Τώρα προστέθηκε και η πανδημία και ανέδειξε ακόμα περισσότερο τη μοναξιά μας, ιδιαίτερα στα πυκνοκατοικημένα αστικά κέντρα.

Στη χώρα μας, ευτυχώς, τα μέτρα ελήφθησαν εγκαίρως και λειτούργησαν, όπως αποδείχθηκε μέχρι τώρα, αποτελεσματικά στον έλεγχο και την ανάσχεση της πανδημίας, γεγονός που έτυχε αναγνώρισης και εκθειασμού από πολλούς άλλες χώρες, διεθνείς οργανισμούς και έγκυρα ΜΜΕ. Το γεγονός ότι η προτεραιότητα δόθηκε στην υγεία και όχι στην οικονομία, σε αντίθεση με άλλες μεγαλύτερες χώρες και υπερδυνάμεις, οράτε Η.Β., Η.Π.Α., που υιοθέτησαν την ανοσία της αγέλης, μας δίνει μια αίσθηση ασφάλειας και εμπιστοσύνης στο κράτος που διαχρονικά απουσίαζε.

Το «λοιδορούμενο» από πολλούς δημόσιο σύστημα Υγείας, δοκιμάστηκε και τα κατάφερε. Επίσης το επίπεδο συμμόρφωσης και συνεργασίας, ήταν μοναδικό, με ελάχιστες εξαιρέσεις, αν ληφθεί υπόψη το πνεύμα απειθαρχίας και το d.n.a. της ανομίας που χαρακτηρίζει τον Έλληνα και αυτό έγινε, όχι μόνο από το φόβο, αηλιά και από το αίσθημα της εμπιστοσύνης στο Κράτος και τις Αρχές του, ιδιαίτερα τις Υγειονομικές. Οφείλουμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας

σε όσους βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή και ιδιαίτερα στους γιατρούς και νοσηλευτές της Χώρας, γιατί είναι τίτλιο το έργο που σκάνουν στις πλάτες τους, μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες.

Σε ό,τι αφορά, τη διεθνή κοινότητα, στη φάση αυτή έδειξε σημάδια συλλογικής παράληψης. Ήταν γνωστό εδώ και πολύ καιρό ότι οι πανδημίες

είναι κάτι πιθανό να συμβούν και αυτό έγινε κατανοητό με την πανδημία του κορονοϊού SARS. Θα μπορούσαν να έχουν εργαστεί πάνω σε εμβόλιο, στην ανάπτυξη προστασίας από πανδημίες του κορονοϊού και με μικρές τροποποιήσεις να έχουμε σήμερα διαθέσιμο εμβόλιο. Θα περίμενε κανείς να δει πριν από μερικές εβδομάδες μια έκτακτη συνάντηση των ηγετών των μεγάλων χωρών για να καταλήξουν σε ένα κοινό σχέδιο δράσης και εκδήλωση αμοιβαίας αλληλεγγύης. Μάταια όμως.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται τώρα αντιμέτωπη με μια παγκόσμια κρίση, ίσως τη μεγαλύτερη της γενιάς μας. Οι αποφάσεις που θα λάβουν οι πολίτες και οι κυβερνήσεις τις επόμενες εβδομάδες, πιθανώς θα διαμορφώσουν τον κόσμο για τα επόμενα χρόνια, όχι μόνον τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, αηλιά και την οικονομία, την πολιτική και τον πολιτισμό μας. Άραγε θα αντιμετωπίσουν τις υπαρξιακές απειλές της ανθρωπότητας, όπως ο πυρηνικός πόλεμος και η υπερθέρμανση του πλανήτη; Στο τέλος αυτής της κρίσης η επιλογή θα είναι πιο αυταρχικά, βίαια κράτη, ή ριζική ανασυγκρότηση της κοινωνίας με πιο ανθρώπινες συνθήκες, που οι ανθρώπινες ανάγκες θα έρχονται πρώτες έναντι του ιδιωτικού κέρδους;

Σε έναν πολιτισμένο κόσμο, οι πλούσιες χώρες θα βοηθούν τις χώρες που έχουν ανάγκη, ή θα τις «τραγυαλίζουν»; «Η κρίση του κορονοϊού μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να σκεφτούν «τι είδους κόσμο θέλουμε;

Εμείς, ως χώρα, που δοκιμαστήκαμε με τον κορονοϊό, αηλιά αποτελέσαμε το θετικό παράδειγμα στην αντιμετώπισή του, πρέπει αυτό το κεκτημένο, να το κρατήσουμε ως κόρη οφθαλμού, αν θέλουμε να υπάρξει συνέχεια, γιατί το «φυλάξαθα και αγαθά χαλεπότερον του κτήσασθα εστί». Γιατί το αιώνη μικρόβιο της δικόνοιας, που απενεργοποιήθηκε στην διάρκεια της κρίσης, καιροφυλακτεί παντού. Πρέπει να ενισχύσουμε την αλληλεγγύη, τη σχέση μας με τον πλησίον και το αίσθημα του «συνανήκειν». Δεν αφήνουμε κανέναν, χωρίς βοήθεια, στη προσπάθεια της Πολιτείας για την υπέρβαση της κρίσης. Να αναδειξουμε και αξιοποιήσουμε τα άξια τέκνα

της πατρίδας, οράτε κ. Τσιόδρα, σε μόνιμη βάση, χωρίς κομματικά κριτήρια, αηλιά και όλους τους επαγγελματίες, που μπορούν να διαχειριστούν καταστάσεις κρίσης, από τις οποίες έχουμε οδυνηρές εμπειρίες ως χώρα.

Να οικοδομήσουμε πάνω στη σχέση εμπιστοσύνης κράτους – πολίτη και στους θεσμούς του Κράτους, γιατί αυτό μπορεί να λειτουργήσει πολυπληθασιαστικά με το ελληνικό φιλότιμο. Αηλιά για να λειτουργήσει αυτή η σχέση, χρειάζεται να εμπνέεται ο πολίτης από την ηγεσία του και να φαίνεται ότι ηγούνται οι καλύτεροι, τουλάχιστον σε κρίσιμους τομείς. Με ευαισθησία και εν συναίσθηση προστατεύουμε τους ευάλωτους και τιμούμε την ανθρωπινή αξία. Στη νέα μας ηθική, κάθε θάνατος, δεν θα είναι στατιστικό δεδομένο, αηλιά απώλεια δικού μας ανθρώπου. **Ο ιός, ως λειτουργήσει ως δάσκαλος ταπεινότητας σε μια υπερφίαλη ανθρωπότητα.**

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Γράφει ο

ΒΟΛΥΤΡΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Συνταγματάρχης (ΥΓ) ε.α.

Δερματολόγος

Τρανών προγόνων ικνηλάτες
φτωχών αγωνιστών παιδιά
ακούραστοι είσατε εργάτες
στων στρατευμένων την υγεία.

Τιμή σε σας στο μετερίζι
το ευλογημένο της υγείας,
να υψώνετε και ν' ανεμίζετε
το φλόμπουρο της ανθρωπιάς.

Ήρθατε για ν' αγωνισθείτε
για της υγείας το θησαυρό,
και στους εχθρούς της να σταθείτε
με την ασπίδα σας εμπρός,

Εσείς πάντα ψηλά κοιτάτε
στου χρέους σας τους ουρανούς,
κι' ελπίδας φως πάντα σκορπάτε
μεσ' του πολέμου τους καπνούς.

Εσείς μεζούρες δεν κρατάτε
μα ούτε και φέρετε φανούς,
την προσφορά για να σκορπάτε
και σ' Έλληνες και σε εχθρούς.

Σε πόλεμο και σε ειρήνη
με όπλο την γνώση περισσή,
των πολεμένων την οδύνη
πάντα γλυκαίνετε εσείς.

Σκληρά αντιστέκεστε παντού
στου πλούτου τις γλυκές σειρήνες,
φεγγοβολούν στο χώρο του Στρατού
τους ήθους σας οι φωτεινές ακτίνες.

Πάντα εσείς διαπρέπετε
στον δύσκολο τον στίβο τσ' επιστήμης
και στο λαό μας επαγιάσατε
την ξακουστή των ένστολων την φήμη.

Μ' ευλάβεια υποκλίνομαι
μπροστά σου, μεγάλε Ήρωα σεμνή,
για την διπλή αποστολή σου
γενναίε στρατιωτικέ γιατρέ

Θέματα

Ο Άγιος Παΐσιος

Γράφει ο
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ
Υποστράτηγος ε.α.
Μέλος ΔΣ Συνδέσμου Διαβιβάσεων

«μακάριοι όσοι έπιασαν επαφή με τον Ουράνιο Σταθμό και είναι δικτυωμένοι με ευλάβεια με το Θεό»

Πρόλογος
Ο Όσιος Παΐσιος (1924-1994) - κατά κόσμον Αρσένιος Εζνεπίδης - γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας, ήρθε προσφυγόπουλο στην Ελλάδα, μεγάλωσε στην Κόνιτσα της Ηπείρου, έγινε μοναχός στο Άγιο Όρος, όπου πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και έζησε για ενάμιση χρόνο στην έρημο του Σινά ως ασκητής-ερημίτης.

Ως στρατιώτης, υπηρέτησε με την ειδικότητα του ασυρματιστή για τρία χρόνια και έλαβε μέρος σε πολλές μάχες, δοξάζοντας το Θεό που, χάριν αυτής της ειδικότητας, η αποστολή του ήταν με τα μηνύματα και τα σήματα να σώζει ζωές. Το 2018, μετά από απόφαση της Ιεράς Συνόδου και του ΓΕΕΘΑ, ανακηρύχθηκε προστάτης του όπλου των Διαβιβάσεων του Στρατού Ήρας.

Επιτέλεσε χιλιάδες θαύματα εν ζωή και μετά την κοίμησή του εξακολουθεί να θαυματοουργεί. Απέκτησε παγκόσμια φήμη. Ανακηρύχθηκε επίσημα Άγιος από την Ορθόδοξη Εκκλησία το 2015. Η μνήμη του τιμάται στις 12 Ιουλίου.

Προπαθώντας να περιγράψεις έναν Άγιο – Μορφή, χαρακτήρας και φυσικά χαρίσματα του Γέροντα

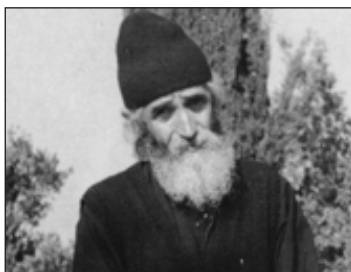
Η ζωή όλων των αγίων πολλήs φορές υπερβαίνει την καθημερινή εμπειρία των ανθρώπων γύρω μας, υπερβαίνει την καθημερινότητα έτσι όπως τη γνωρίζουμε. Ωστόσο, υπάρχουν γεγονότα που είναι φανερά σε όλους και όλοι μπορούν να τα ψηλαφήσουν και να βεβαιωθούν για αυτά. Σε αυτά οφείλεται η παγκόσμια φήμη του, η καταπληκτική διάδοση και επιρροή των λόγων του, η κοσμοσυρροή σε κάθε του εμφάνιση.

Η εξωτερική εμφάνιση του Γέροντα ήταν ενός συνηθισμένου μοναχού με μέτριο ανάστημα. Πολύ λεπτός, σκελετωμένος από την πολυετή άσκηση, με ωραία, αρμονικά και λεπτά τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Το

βλέμμα του ζωηρό, εκφραστικό, διεισδυτικό και σπινθηροβόλο. Ειρήνη, σιγουριά και αρχοντιά συνόδευαν τις κινήσεις του. Η όλη του εμφάνιση απέπνεε καλοσύνη και συμπάθεια, «λαμπρό της χάριτος γνώρισμα». Ήταν χαρακτήρας ανοικτός και ευχάριστος, φιλόξενος και ελεήμων. Φαινόμενο ευφυΐας, ευστροφίας και ετοιμότη-

τας, απότοπος μπροστά στις απειλές, τον κίνδυνο και τον θάνατο. Ήταν φύση αγαθή, με καλές καταβολές και προικισμένος με σπάνια χαρίσματα. Ήταν μέσα σε όλα, χωρίς να ασχολείται με όλα. Γνώριζε τα του κόσμου, διαμένοντας στην έρημο. Ήταν πνευματικά μαζί με όλους, αγαπούσε όλο τον κόσμο και απείχε από όλους. Γνώριζε χωρίς να έχει σπουδάσει, συναναστρεφόταν άνετα και συζητούσε με επιστήμονες και άλλες προσωπικότητες, χωρίς να μειονεκτεί. Αντιθέτως, οι κατά κόσμον σοφοί του συμβουλευόνταν.

Στις σχέσεις του με τους άλλους ήταν απλός, αυθόρμητος, ζεστός και είχε ένα δικό του τρόπο, μια πνευματική τέχνη για να σε πλησιάζει, να επικοινωνεί μαζί σου και να σε ανακουφίζει. Φερόταν στους άλλους με ευαισθησία και λεπτότητα και μόνο στον εαυτό του ήταν αυστηρός.

Είναι ο πιο διάσημος και συμπαθής Έλληνας σε όλο τον κόσμο. Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε πάρα πολλές γλώσσες, πωλούν εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο και όλοι λένε με θαυμασμό και αγάπη: Ο Άγιος Παΐσιος ο Έλληνας, κάνοντας τον έτσι τον καλύτερο πρεσβευτή της Ελλάδας, στο εξωτερικό

Οι Προφητείες του

Η εμβέλεια και η επιρροή του Γέροντα Παΐσιου ξεπέρασε τα σύνορα της Ελλάδας και απλώθηκε σε όλες τις ορθόδοξες χώρες του κόσμου. Όχι μόνο μεταξύ των ορθόδοξων, αλλά και μεταξύ των ανθρώπων που είναι σκεπτικιστές και άπιστοι. Αυτό που φαίνεται ότι τους εντυπωσιάζει περισσότερο, δεν είναι οι πέντε χιλιάδες γραπτές, επώνυμες μαρτυρίες για τα θαύματα που επιτέλεσε μετά την κοίμησή του, αλλά κυρίως οι προφητείες του που ήδη επαληθεύονται. **Έλεγε ο Άγιος:**

«*Θα έρθουν δύσκολα χρόνια, θα γίνει μεγάλο τράνταγμα... ο κόσμος θα σιχαθεί τους πολιτικούς... θα δημιουργήσουν ένα χρέος τόσο μεγάλο, που ούτε τους τόκους δε θα μπορέσουμε να πληρώσουμε...*». Προφητεία που έχει ήδη επαληθευτεί. Η παγκοσμίου φήμης εφημερίδα Wall Street Journal το παραδέχτηκε και σε εκτενές άρθρο της τον παρουσίασε σαν τον άνθρωπο που προέβλεψε την κρίση στην Ελλάδα.

«*...σάπισαν τα δίχτυα που κρατούσαν το λαό... δεν μπορούν να τον κουμαντάρουν... θα διαλυθεί, θα πέσει ο κομμουνισμός...*». Δέκα χρόνια μετά η Σοβιετική Ένωση, μια κραταιά αυτοκρατορία που ήλθε στο μισό κόσμο, κατέρρευσε.

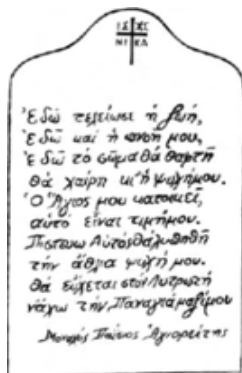
«*Την Ελλάδα την περιμένουν πολλή... σε μερικούς δε συμφέρει να υπάρχει η Ελλάδα... οι εχθροί μας θέλουν να μας ξεσκίσουν και οι φίλοι μας να μας τσαλακώσουν... δεν πειράζει όμως, έχουν οι άνθρωποι τα σχέδια τους, έχει και ο Θεός τα δικά του... στο τέλος θα φέρει έτσι τα συμφέροντα των μεγάλων, που θα*

αναγκαστούν να μας βοηθήσουν... όχι από φιλία ή δικαιοσύνη, αλλά γιατί έτσι θα φέρει ο Θεός τα συμφέροντά τους... όμως και ο καθένας από εμάς θα δώσει λόγο για τη στάση που κράτησε αυτά τα δύσκολα χρόνια». Σαραντα χρόνια μετά βρισκόμαστε στο επίκεντρο των λόγων του, με την προφητεία να επιβεβαιώνεται κάθε μέρα και περισσότερο. Μένει να δούμε αν θα επαληθευτεί μέχρι τέλους!

Επίλογος

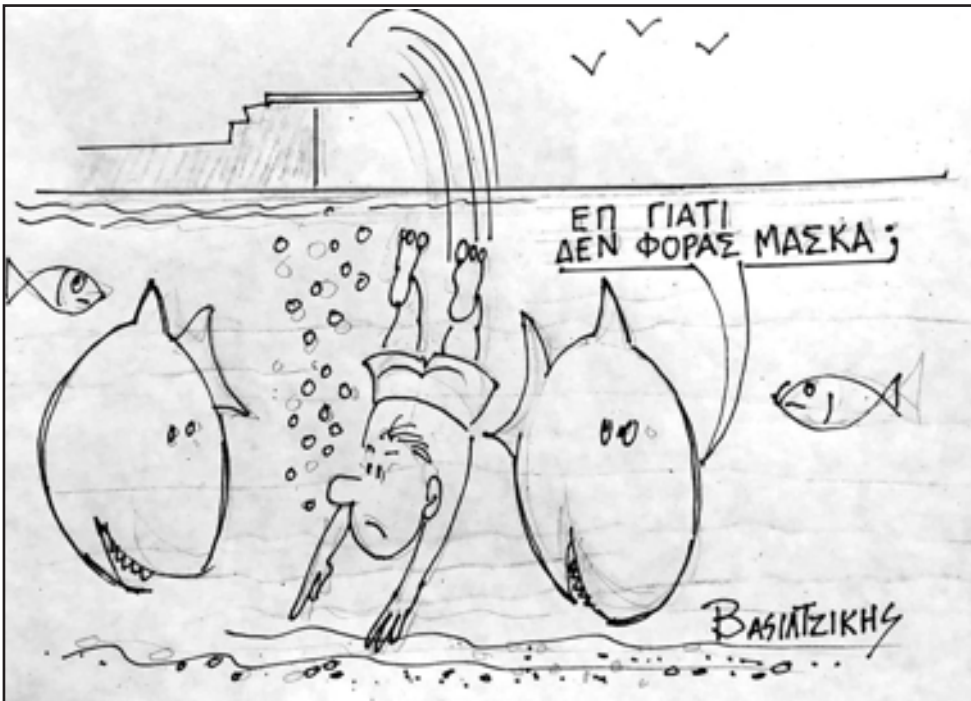
Έλεγε ο Άγιος Γέροντας Παΐσιος... «*Στις μέρες μας ο Χριστός μοιράζει ατομικά προσκλητήρια, όπως σε καιρό πολέμου ο στρατός στέλνει ατομικό προσκλητήριο σε μερικούς που έχουν κάποιο ιδιαίτερο χάρισμα έτσι και ο Χριστός στέλνει σήμερα σε μερικούς ατομικό προσκλητήριο...*». Ένα τέτοιο προσκλητήριο στην πίστη ευχόμαστε να είναι και το παρόν μικρό άρθρο γύρω από τη ζωή του Αγίου. Υπήρξε άνθρωπος με αστείρευτα αποθέματα αγάπης, Δάσκαλος της Ορθοδοξίας, μορφή που ευεργέτησε πνευματικά χιλιάδες χριστιανούς.

Με τη ζωή και την προσευχή του έγινε «ο ασυρματιστής του Θεού!». Το όπλο των Διαβιβάσεων αναγνωρίζοντας στον Άγιο Παΐσιο σε υπέρτατο βαθμό την εργατικότητα, την αγάπη για την πατρίδα και το καθήκον, το απαράμιλλο θάρρος και την αυτοθυσία, προβάλλει αυτόν ως υπόδειγμα για κάθε σύγχρονο διαβιστή και τιμά τη μνήμη του προστάτη του στις 12 Ιουλίου, ημέρα της κοιμήσεώς του. Φέτος ο επίσημος εορτασμός θα πραγματοποιηθεί στις ... Ιουλίου στο Στρώο «Καραϊσκάκη Α» στο Χαϊδάρι.

Πηγές

- Ιερομόναχος Ισαάκ, *Βίος του Γέροντα Παΐσιου του Αγιορείτου*, Εκδόσεις Αγίου Όρους
- Σχης(ΤΘ) Καραϊσκάκης Δημήτριος, *Γέρον Παΐσιος ο Αγιορείτης «Ο ασυρματιστής του Στρατού και του Θεού»*, ΓΕΣ/7° ΕΓ
- Αθανάσιος Ρακοβαλής, *Ο Άγιος Παΐσιος, το Ευαγγέλιο και ο Χριστός*, έκδοση 2019.

**Στηρίξτε τον ΕΚΟΕΜΣ ψωνίζοντας από τα ΕΚΕΜΣ.
Το 93% των κερδών κατατίθεται υπέρ ΕΚΟΕΜΣ.**

Θέματα

Άρθρο του δημοσιογράφου Sami Kohen,
της εφημερίδας «Μιλήιέτ» της 23 Ιουν 2020

«Τι είδους συμμαχία είναι αυτή?»

Μετάφραση: Από τον Άνχη ε.α. Χαράλαμπο Καραγκιοζούδη

Η αντιπαράθεση μεταξύ μιας Τουρκικής φρεγάτας και ενός Γαλλικού πολεμικού πλοίου στην Ανατολική Μεσόγειο, δημιούργησε μια νέα ένταση μεταξύ Άγκυρας και Παρισιού και προκάλεσε σοβαρές ανησυχίες στο ΝΑΤΟ, όπου και ανήκουν οι δύο χώρες.

Η διαφωνία μεταξύ Τουρκίας και Γαλλίας δεν είναι η «πρώτη». Από μια γνωστή στάση της Γαλλίας στο πρόσφατο παρελθόν, στο θέμα της γενοκτονίας των Αρμενίων και στο θέμα της ΕΕ, η πρόσφατη εναντίωση της Γαλλίας στις στρατιωτικές επιχειρήσεις της

δημιουργήσουν τον κίνδυνο σύγκρουσης. Και στο Αιγαίο, οι «αερομαχίες» είναι γεγονότα που συχνά επαναλαμβάνονται.

Την τελευταία περίοδο, οι «αψιμαχίες» με την Ελλάδα έχουν θερμανθεί και οι εντάσεις έχουν αυξηθεί. Η γλώσσα και το στυλ που χρησιμοποιούνται, σαν να μην είναι δυο συμμάχων χωρών, αλλά δίνουν την εντύπωση δυο συγγενών εξ αγχιστείας...

Είναι χρήσιμο να εξεταστεί η αιτία των συγκρούσεων που συμβαίνουν με τη Γαλλία εδώ και αρκετό καιρό και ιδιαίτερα των πρό-

Τουρκίας στη Συρία και η ενεργή υποστήριξη προς την Ε/Κ Δση και την Ελλάδα στις εξελίξεις της Ανατολικής Μεσογείου, η γραμμή Άγκυρας-Παρισιού είναι πάλι φορτισμένη.

Ωστόσο, το περιστατικό που συνέβη στη Λιβύη στα ανοικτά της Ανατολικής Μεσογείου την περασμένη εβδομάδα, πρόσθεσε μια πολύ πιο σοβαρή διάσταση σε αυτήν την ένταση. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό της Γαλλίας, μια Τουρκική φρεγάτα παρεμπόδισε και παρενόχλησε ένα Γαλλικό πολεμικό πλοίο, το οποίο στα πλαίσια των καθηκόντων του ΝΑΤΟ, ήθελε να ελέγξει ένα φορτηγό πλοίο, που πιστεύεται ότι μετέφερε όπλα στη Λιβύη. Η Τουρκία αρνήθηκε απολύτως αυτόν τον ισχυρισμό. Η Γαλλία προσπάθησε να διατηρήσει την Τουρκία υπό πίεση σ' αυτή την πλατφόρμα, μετακινώντας το γεγονός στο ΝΑΤΟ. Σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση, το ΝΑΤΟ αποφάσισε να ξεκινήσει έρευνα.

Τα αποτελέσματα της έρευνας και πόσο αυτά θα διευκολύνουν την ένταση, θα καθοριστούν τις επόμενες ημέρες. Ωστόσο, το γεγονός ότι τα δύο μέλη του ΝΑΤΟ βρίσκονται στα πρόθυρα μιας ένοπλης σύγκρουσης, είναι ένα πραγματικά σοβαρό συμβάν.

Για το ΝΑΤΟ, αυτό δεν είναι το πρώτο ή το μοναδικό γεγονός για να πει κανείς: «Τι είδους συμμαχία είναι αυτή?».

Από καιρό σε καιρό, οι χώρες μέλη ενδέχεται να έχουν διαφορετικές απόψεις για ορισμένα θέματα εντός του ΝΑΤΟ. Αυτό είναι ένα φυσικό αποτέλεσμα του οργανισμού και της δημοκρατικής δομής του. Πολλές φορές μπορεί να επιτευχθεί συναίνεση, παρά τα διαφορετικά ενδιαφέροντα και απόψεις.

Ωστόσο, πρόσφατα κάποια απόκλιση μεταξύ συμμάχων και Τουρκίας, μετακινείται σε έδαφος διαφωνίας, δημιουργώντας ακόμη και κίνδυνο σύγκρουσης.

Με τη Γαλλία, πριν απ' αυτό το γεγονός στην Ανατολική Μεσόγειο, υπήρξαν γεγονότα που δημιούργησαν επίδειξη δυνάμεως στον αέρα και τη θάλασσα, με την Ελλάδα, αν και περιορισμένης κλίμακας, που θα μπορούσαν

σφατων τριβών. Εξάλλου, η Γαλλία είναι μια χώρα με πολύ παλιές σχέσεις και φιλίες με την Τουρκία.

Οι αντιφάσεις που απορρέουν από τις διαφορές στα ενδιαφέροντα, βρίσκονται στη ρίζα των τρεχουσών εντάσεων. Το Παρίσι θέλει να καθιερωθεί όπως παλιά, ως χώρα με επιρροή και ρόλο στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή (ειδικά στην περιοχή Συρία-Λίβανος). Κατά την άποψή του, αυτή είναι η γεωστρατηγική περιοχή δραστηριότητας της Γαλλίας, συμπεριλαμβανομένης της Αφρικής.

Η Τουρκία πρόσφατα, με την εισαγωγή διπλωματικών και στρατιωτικών κινήσεων, από τη Μέση Ανατολή μέχρι και την Ανατολική Μεσόγειο και τη Βόρειο Αφρική, με την παρουσία της σε μια ευρεία περιοχή, άρχισε να αισθάνεται το ρόλο. Το Παρίσι βλέποντας αυτές τις εξόδους της Άγκυρας, τη βλέπει τώρα ως αντίπαλό της. Φυσικά το ίδιο βλέπει και η Άγκυρα το Παρίσι...

Το ζήτημα της Τουρκίας είναι πως θα συνεχιστούν οι σχέσεις της Τουρκίας με τις συμμαχικές χώρες που είναι σε ανταγωνισμό, χωρίς εντάσεις και συγκρούσεις. Φυσικά αυτή η ερώτηση ισχύει και για τις χώρες που είναι στην αντίθετη πλευρά.

Τα παραδείγματα της Γαλλίας και της Ελλάδας, αυτές οι χώρες δεν έχουν λάβει υπόψη τους το γεγονός της «νέας Τουρκίας», δεν είναι διατεθειμένες να επιτύχουν αρμονία και ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων τους και των συμφερόντων της Άγκυρας και ακόμη συνιστούν στην Τουρκία να «γνωρίζει τα όριά της». Και ενώ η Άγκυρα υπερασπίζεται νέους τομείς ενδιαφέροντος και επιρροής, αντιτίθεται στην αντίθεση και την τριβή και πρέπει να γίνει αποδεκτό, ότι η συναίνεση γίνεται όλο και πιο δύσκολη.

Ως εκ τούτου, ο τρόπος πρόληψης των τρεχουσών συγκρούσεων και εντάσεων, είναι ο καθορισμός διαλόγων βάσει συμφερόντων μεταξύ ανταγωνιστών συμμάχων και η ανάπτυξη αναλόγων ρεαλιστικών πολιτικών.

Τουρκοαλβανικές απειλές

Γράφει ο
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΚΑΔΑΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Τελευταία δημοσιεύτηκαν στον γραπτό και ηλεκτρονικό τύπο και αναρτήθηκαν σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης πληροφορίες σχετικές με την πρόθεση της Τουρκίας, μετά από ανάλογη συμφωνία μετά της Αλβανίας, να εποικίσει την περιοχή Βόρειας Ηπείρου με μουσουλμάνους υπηκόους.

Σκοπός της Αλβανικής Κυβέρνησης είναι η αλλοίωση του πληθυσμού της περιοχής και η εξαφάνιση της ελληνικής μειονότητας.

Η Αλβανία από την ανακήρυξή της σε ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος, 29 Ιουλίου 1913, υπήρξε πάντοτε εχθρός της Ελλάδας.

Με τον καθορισμό των χερσαίων συνόρων μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας απεκόπη η Β. Ήπειρος από τον εθνικό κορμό και παρά την θέληση των κατοίκων της, εντάχθηκε σε μια κοινωνία, η οποία ψυχικά, εθνολογικά, πολιτιστικά, συνειδησιακά, ιστορικά και παραδοσιακά ήταν ξένη προς την ελληνική συνείδηση και παράδοση.

Οι κάτοικοι της Β. Ηπείρου διατηρούν την ελληνικότητά τους, αισθάνονται πάντοτε και είναι Έλληνες και κρατούν άβυστη την φλόγα της ελπίδας για την εκπλήρωση των εθνικών τους πόθων, την επάνοδο στην αγ-

της μειονότητας. Αρωγό και ένθερμο υποστηρικτή τους έχουν τον φωτισμένο ιεράρχη τους Μακαριότατο κ.κ. Αναστάσιο.

Η βαθιά έχθρα της Αλβανίας για την Ελλάδα είναι διαρκής με συνέπεια, και σήμερα ακόμη, να μην έχουν παύσει σε βάρος των Βορειοηπειρωτών οι διακρίσεις, οι στημένες κατηγορίες, οι δημεύσεις περιουσιών, οι καταδράσεις ναών και ιερών προσκυνημάτων και οι βιβέψεις της για την δημιουργία της "Μεγάλης Αλβανίας".

Η Αλβανία, αφού δεν επέτυχε τον εξαλβανισμό της ελληνικής μειονότητας της Β. Ηπείρου, της οποίας το φρόνημα των κατοίκων της παραμένει πάντοτε υψηλό και ακμαίο και διαφυλάσσουν ως κόρη σφραγισμένη και στηρίζουν τα δύο βήθη της υπαρχής τους, την ελληνική γλώσσα και την χριστιανική πίστη, προχώρησαν στην συμφωνία για τον εποικισμό της περιοχής με τούρκους μουσουλμάνους. Αποσκοπούν δε στην αλλοίωση και μεταβολή στη σύνθεση του πληθυσμού της περιοχής, στην εγκατάσταση εποίκων στις εγκαταλελειμμένες οικίες των Βορειοηπειρωτών και στην ελαχιστοποίηση της επίδρασης του χριστιανισμού, μετά την αύξηση των αλλόθρησκων κατοίκων της.

καλία της μάνας Ελλάδας, την οποία και συνεχίζουν να μεταβιβάζουν στις επόμενες γενεές.

Δυστυχώς, η Αλβανία, παρά τις διεθνείς συνθήκες και κανόνες, συνεχώς προσπάθησε και επεδίωξε το ξερίζωμα κάθε έννοιας εθνικής και χριστιανικής συνείδησης και σύνδεσης με οτιδήποτε ελληνικό και χριστιανικό. Περιορίσε στα αλβανικά σχολεία την διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και απαγόρευσε τις χριστιανικές θρησκευτικές δραστηριότητες προκειμένου να πλήξει αποτελεσματικά τους δύο πυλώνες στους οποίους στηρίζεται και διατηρείται η εθνική και χριστιανική συνείδηση.

Παρά αυτές τις αντιξοότητες οι Βορειοηπειρώτες διατήρησαν και διατηρούν αμείωτο το εθνικό και χριστιανικό φρόνημά τους και διεκδικούν τα πνευματικά, θρησκευτικά, πολιτιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα

Καταφαίνεται ότι ο εποικισμός τούρκων μουσουλμάνων στην Αλβανία, ιδιαίτερα στην περιοχή της Β. Ηπείρου, αποσκοπεί τόσο στη μεταβολή της σύνθεσης του πληθυσμού εις βάρος της ελληνικής μειονότητας, όσον και στην ενίσχυση του ισλαμικού στοιχείου, την εγκαθίδρυση της μουσουλμανικής γλώσσας και την δημιουργία των ευνοϊκών προϋποθέσεων ολοκλήρωσης του μουσουλμανικού τόξου στα Βαλκάνια.

Για την αντιμετώπιση της νέας αυτής διεθνούς απειλής απαιτείται αφ' ενός μεν οι Έλληνες της Β. Ηπείρου να επιστρέψουν και παραμείνουν στις εστίες τους, αφ' ετέρου δε η Πολιτεία να ενεργήσει προγραμματισμένα, αποφασιστικά, διπλωματικά προκειμένου να εξασφαλίσει τις διεθνείς εγγυήσεις της, υπό διωγμόν, ελληνικής μειονότητας της Β. Ηπείρου.

απόψεις

Πυλώνες Ανάπτυξης

Και όμως μπορούμε! Πολιτική απόφαση χρειάζεται, στρατηγικός σχεδιασμός και διαχρονική του υποστήριξη. Σε βάθος χρόνου μπορούμε να κάνουμε θαύματα και να ισχυροποιήσουμε τόσο την οικονομία μας όσο και την υπεράσπιση των στρατηγικών μας δικαιωμάτων. Υπάρχουν παραδείγματα στη γειτονιά μας. Το έκανε το Ισραήλ και η Σιγκαπούρη από την πρώτη ημέρα δημιουργίας των Κρατών τους, διότι κατάλαβαν ότι από αυτό εξηρτάτο η ύπαρξή τους. Το έκανε η Τουρκία εδώ και 30 χρόνια, διότι κατάλαβε ότι μόνον με αυτό τον τρόπο μπορεί να υποστηρίξει τα μεγαλοϊδεατικά στρατηγικά της συμφέροντα. Εμείς τι δεν θέλουμε να καταλάβουμε;

Πολύ χρήσιμο ανάγνωσμα για όποιον ενδιαφέρεται να εμβαθύνει στο θέμα είναι το "Start-Up Nation: The Story of Israel's Economic Miracle" των Dan Senor and Saul Singer και στα Ελληνικά "START-UP NATION Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ" Εκδόσεις Πολιτεία. Οι συγγραφείς παρότι έχουν την πρόθεση να περιγράψουν το οικονομικό θαύμα της χώρας τους, στην πράξη επεξηγούν και μάλιστα με παραδείγματα πώς το Ισραήλ "την ανάγκη φιλοτιμιάς ποιούμενον" μετέτρεψε την επιχειρησιακή απειλή σε επιχειρηματική ευκαιρία.

Μπορούμε να αναπτύξουμε εθνικά όπλα στην Ελλάδα; Θέλουμε;

Γράφει ο

ΣΑΒΒΑΣ Δ. ΒΛΑΣΣΗΣ

Εκδότης-Διευθυντής του περιοδικού "Δούρειος Ίππος"

Η πανδημία του COVID 19 που ενέσχυσε παγκοσμίως, προκάλεσε τεράστια προβλήματα στην οικονομία. Στην Ελλάδα, ήδη από κυβερνητικής πλευράς ακούσθηκαν τοποθετήσεις για την ανάγκη η χώρα να επαναπροσδιορίσει το οικονομικό μοντέλο που ως "βαριά βιομηχανία" προτάσσει τον Τουρισμό, δηλαδή τις υπηρεσίες. Η χώρα έχει αποβιομηχανοποιηθεί και ο παραγωγικός τομέας είναι περιορισμένου φάσματος και όχι δυναμικός. Ποιες είναι λοιπόν οι επιλογές για εναλλακτικές επενδύσεις στην παραγωγή;

Μια πραγματική βιομηχανική υποδομή στην χώρα, είναι η Αμυντική Βιομηχανία. Μπορεί να είναι μικρού δυναμικού, με ανάλογο κύκλο εργασιών – απόδοση ωστόσο, δεν παύει να είναι ένα κομμάτι υπαρκτής βιομηχανίας που συνδυάζει υψηλές τεχνολογίες με θέσεις εργασίας υψηλών προσόντων. Είναι εφικτό λοιπόν να επενδύσει η χώρα στην Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία;

Ας περιγράψουμε συνοπτικώς τα βασικά αίτια για τα πτωχά αποτελέσματα που έχει να επιδείξει η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, στην οποία η οργανωμένη προσπάθεια ξεκίνησε στην δεκαετία του 1970, ως κεντρική πολιτική κυβερνητική επιλογή. Οι περισσότεροι κλείνουν τα μάτια στα διδάγματα από όλη αυτή την μακρά προϊστορία, με κίνδυνο την επανάληψη θεμελιωδών σφαλμάτων από πλευράς αρμοδίων, οι οποίοι ανέκαθεν υπέπιπταν στο σφάλμα να συνδέουν την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία κατά βάση με τις κρατικές εταιρείες, αδιαφορώντας για την ιδιωτική πρωτοβουλία. Παραλήθηως, επισημαίνουμε ορισμένα στοιχειώδη πράγματα, τα οποία φαίνεται ότι είτε δεν έχουν καταστεί αντιληπτά για το μέλλον των κρατικών αμυντικών βιομηχανιών είτε υπάρχει κρυφή "ατζέντα" με προωθούμενες συμφωνίες "κάτω από το

τραπέζι".

- Η ανάπτυξη της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας βασίστηκε στις κρατικές βιομηχανίες οι οποίες λειτούργησαν για δεκαετίες με **κομματικά κριτήρια, χωρίς ίχνος αξιοκρατίας και με άκραιο συνδικαλισμό.**

- Οι εναλλαγές κυβερνήσεων έφεραν κάθε φορά εναλλαγές προσώπων και τοποθέτηση "στο ψυγείο" ακόμη και ικανών στελεχών που είχαν τοποθετηθεί επί προηγούμενης κυβερνήσεως.

- Οι **κρατικές εταιρείες χρησιμοποιήθηκαν τις περισσότερες φορές ως "Δούρειος Ίππος" αντιπροσώπων ξένων εταιρειών**, για την προώθηση συγκεκριμένων οπλικών συστημάτων με το πρόσχημα της αναλήψεως κατασκευαστικού έργου.

- Υπήρξε και υπάρχει **διαφθορά** (σήμερα φυσικά λιγότερη γιατί δεν υπάρχουν τα χρήματα) και **συναλληγές "κάτω από το τραπέζι"** στην επιλογή συνεργασιών, υποκατασκευαστών, προμηθείας πρώτων υλών κ.λπ.

- Μετά το φιάσκο του εμβληματικού ARTEMIS 30,

Το ζήτημα παραμένει διαχρονικό και αμείλικτο ως προς την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία: δεν έχει να κάνει με το αν μπορούμε ως χώρα αλλιώς με το αν θέλουμε να παρουσιάσουμε εθνικά οπλικά συστήματα.

ελάχιστες προσπάθειες έγιναν για ανάπτυξη πραγματικών προϊόντων που να τα χρειάζονται οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις αλλιώς και η διεθνής αγορά. Στις περισσότερες περιπτώσεις, δεν υπήρξε **καμία εμπορική επιτυχία.**

- Ως κλασικοί δημόσιοι υπάλληλοι, στελέχη και εργαζόμενοι στις κρατικές εταιρείες, ελάχιστο ενδιαφέρον επέδειξαν για την επιβίωση και ανάπτυξή τους, αδιαφορώντας για τα **ελλείμματα και τις ζημιές που φόρτωναν στον Έλληνα φορολογούμενο.**

- Μετά από 45 χρόνια λειτουργίας και την υλοποίηση δεκάδων εξοπλιστικών προγραμμάτων με δαπάνη αμέτρητων δισεκατομμυρίων, **κανένα ελληνικό μείζον αμυντικό προϊόν με αξιόλογες εξαγωγές, δεν έχει παρουσιαστεί.**

- Οι κρατικοδίαιτες βιομηχανίες δεν έχουν ούτε τις δομές ούτε τα κατάλληλα

ήθη πρόσωπα σε κρίσιμες θέσεις ώστε να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες. Αναγέννηση της αμυντικής βιομηχανίας με παλιά υλικά κατεδάφισης, δεν μπορεί να υπάρξει.

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδεικνύει τα τελευταία έτη αυξανόμενο ενδιαφέρον για σοβαρές επενδύσεις στην ανάπτυξη της Αμυντικής Βιομηχανίας (EDIDP) χρηματοδοτώντας κοινά ευρωπαϊκά αναπτυξιακά προγράμματα. Σε αυτά συμμετέχουν με προτάσεις από το 2018 και ελληνικές εταιρείες.

- Η χώρα έχει μια τελευταία ευκαιρία να ενταχθεί ισότιμα στο νέο Ευρωπαϊκό περιβάλλον της Αμυντικής Βιομηχανίας που σχηματίζεται μέσω συγχωνεύσεων εξαγορών και στρατηγικών συνεργασιών.

- Η Ελλάδα είναι κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO και πλην εξαιρέσεων, δεν μπορεί να απομακρυνθεί από αυτούς τους θεσμούς στα εξοπλιστικά προγράμματα.

- Συζητήσεις για πώληση εταιρειών (ΕΛΒΟ σήμερα, παλαιότερα ΕΑΣ) σε εταιρείες χωρών όπως η Κίνα, η Ινδία, το Ισραήλ, η Νότιος Αφρική κ.λπ. οδηγούν αυτομάτως την χώρα σε απομόνωση και ύψωση τείχους από τους Ευρωπαίους και Αμερικανούς, για λόγους διαρροής τεχνολογίας.

- Σε προγράμματα NATO ή πρωτοβουλίας PESCO - EDIDP της ΕΕ, θα είναι αδύνατον να συμμετάσχει η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία όταν θα έχουν παραισφρήσει στις δομές της τρίτες χώρες... Οι Ευρωπαίοι εταίροι θα αποκλείσουν τις ελληνικές εταιρείες από συνεργατικά σχήματα με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, για λόγους διαρροής τεχνολογίας σε ανταγωνιστές.

Είναι εντυπωσιακό ότι όλες αυτές τις δεκαετίες και με την παραπάνω εμπειρία, οι κυβερνώντες δεν ενδιαφέρθηκαν για εναλλακτικούς σχεδιασμούς και οδικούς χάρτες, με δεδομένη την κρατική αποτυχία στον χώρο. Έτσι, παρακολουθούμε τις διαρκείς διαρροές στα μέσα ενημέρωσης σχεδίων για εξαγορά κρατικών εταιρειών όπως η ΕΛΒΟ, από ισραηλινές εταιρείες, όπως παλαιότερα ακούγαμε για ενδιαφέρον εταιρείας της Νοτίου Αφρικής. Αντιστοίχως, ακούγονται μυθικού ύψους σχέδια επενδύσεων ισραηλινών εταιρειών μέσω συνεργασιών στην κρατική αμυντική βιομηχανία. Το μόνο σίγουρο είναι ότι για να γίνουν αυτά, στο παρασκήνιο το Ελληνικό Δημόσιο θα πρέπει να προδεσμευθεί "για αρχή", ότι θα αναθέσει σε ισραηλινές εταιρείες "προϊκα" συμβάσεων μερικών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ...

Είναι προφανές ότι τους αρμοδίους δεν έχει απασχολήσει να εξετάσουν σοβαρά τι προσπάθειες μπορούν να υλοποιηθούν αμειγώς ως εθνικές, για την ανάπτυξη αμυντικών προϊόντων.

απόψεις

Μπορούμε να αναπτύξουμε εθνικά όπλα στην Ελλάδα; Θέλουμε;

Συνέχεια από τη σελίδα 9

Προσπάθειες που με μικρή χρηματοδότηση, μπορούν να αποδώσουν καρπούς. Ο νόμος προβλέπει ότι το 1% των δαπανών που αφιερώνονται ετησίως για προγράμματα εξοπλισμών, πρέπει να διατίθεται για χρηματοδότηση προτάσεων Έρευνας & Ανάπτυξης ελληνικών εταιρειών. Με σταθεροποιημένες τις εξοπλιστικές δαπάνες ετησίως στα 500 εκατ. ευρώ περίπου, αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να διατίθενται περί τα 5 εκατ. ευρώ για προγράμματα Έρευνας & Ανάπτυξης. Η χρηματοδότηση είναι επαρκής για την ανάπτυξη τουλάχιστον 1-2 νέων προϊόντων. Ποτέ όμως δεν διατέθηκαν αυτά τα κονδύλια για τον συγκεκριμένο σκοπό. Αντιθέτως, οι αρμόδιοι εμφανίζονται έτοιμοι να αναθέσουν συμβάσεις εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ σε ξένους, από τους οποίους αναμένει να "επενδύσουν" στην Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία.

Τι θα μπορούσαν να έχουν πράξει οι αρμόδιοι;

- Πρωτοβουλίες για χρηματοδότηση προσαρμογών του ιδιωτικού τομέα (κλίμα της επενδύσεως εν σχέσει με ανάλογες χρηματοδοτήσεις προς κρατικές βιομηχανίες) από τον οποίο να δημιουργηθεί δυναμική που θα συμπαρασύρει και τις υπόλοιπες εταιρείες, όσες μπορούν να ακολουθήσουν και δεν είναι "σφραγίδες" και εταιρείες "ζόμπι" στην καλύτερη περίπτωση.

- Υπάρχουν φωτεινά παραδείγματα ιδιωτικών εταιρειών που επιβίωσαν και παράγουν με ανταγωνιστικό τρόπο για την παγκόσμια αγορά.

- Το σύνολο σχεδόν της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας παράγει υποσυστήματα, που δεν είναι "δεμένα" με κύριο οπλικό σύστημα.

- Απαιτούνται εταιρείες που θα ηγηθούν σε επιλεγμένους τομείς ώστε να παραχθούν τελικά ολοκληρωμένα κύρια προϊόντα – οπλικά συστήματα.

- Χρειάζονται εταιρείες OEM (Original Equipment Manufacturer) που μπορούν να σχεδιάσουν και να αναπτύξουν ολοκληρωμένες εναέριες, χερσαίες ή θαλάσσιες πηλαφόρμες, στις οποίες θα ενσωματωθούν τα υποσυστήματα των υπολοίπων ελληνικών εταιρειών.

- Εφόσον παρουσιασθούν αξιόλογα προϊόντα

που καλύπτουν ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, οι οποίες θα τα υιοθετήσουν έπειτα από σωστή και πραγματικά εθνική αξιολόγηση, αυτόματως ανοίγει ο δρόμος για προώθηση σε τρίτες χώρες.

Εξ όλην των ανωτέρω, στον μικρό χρόνο που βρίσκεται στην εξουσία η παρούσα κυβέρνηση, οι μέχρι τώρα ενδείξεις για τις κινήσεις της στον συγκεκριμένο χώρο, δείχνουν ότι:

- Ως προς την ΕΛΒΟ ενθαρρύνονται σχήματα επενδύτων με εμφανή προτίμηση σε ισραηλινές εταιρείες που υποτίθεται θα "επενδύσουν" (αφού όμως πρώτα λάβουν "προϊόντα" συμβάσεων μερικών εκατοντάδων εκατομμυρίων). Η προσέγγιση με το Ισραήλ στον τομέα εκπέμπει μηνύματα στο εξωτερικό και ήδη έχει προβληματίσει τους Ευρωπαίους εταίρους που ασφαλίως δεν έχουν καμία διάθεση να χρηματοδοτούν ελεγχόμενες από Ισραηλινούς εταιρείες, μέσω προγραμμάτων ΕΕ.

- Προετοιμάζονται δαπανηρά προγράμματα εξαγοράς αδειών κατασκευής ξένων προϊόντων τα οποία θα βαπτιστούν "εθνικά". Πέραν του ότι τέτοιες επιλογές ενέχουν υψηλότατο κόστος που πρέπει να καταβληθεί στον ξένο κατασκευαστή για την εξασφάλιση της αδειας του και εκτός της γενικότερης "αυταπάτης – κοροϊδίας" ότι αίφνης εμφανίζονται εξ ουρανού "εθνικά" όπλα, η εμπειρία του παρελθόντος δείχνει ότι οι κρατικές εταιρείες που θα εμπλακούν σε τέτοια προγράμματα, δεν θα αποφύγουν την επιστροφή σε μερικά χρόνια στην προτέρα προβληματική κατάσταση. Ο λόγος; Δεν θα έχουν αναπτύξει δικό τους προϊόν... Αυτό δεν συνέβη με την ΕΒΟ και το G3; Παρουσίασε στην συνέχεια κάποιο δικό της φορητό όπλο η εταιρεία; Ήδη οι κυβερνητικές διαρροές κατάφεραν να ξεσηκώσουν τον χορό των αντιπροσώπων ξένων οίκων για... μπιζνες κι έχουμε ήδη διοχέτευση προτιμητέων σεναρίων στα διάφορα μέσα ενημέρωσης.

- Δεν διαφαίνεται συγκεκριμένη στρατηγική μόνιμου στο-

χοθετημένου διαλόγου με εταιρείες του ιδιωτικού τομέα προς διερεύνηση δυνατοτήτων και υποστήριξη αναπτύξεως πραγματικών εθνικών προϊόντων, ακόμη και κύριων οπλικών συστημάτων και όχι απλώς υποσυστημάτων.

Όπως σημειώθηκε ανωτέρω, οι αρμόδιοι ταυτίζουν μονίμως την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία κυρίως με τις κρατικές εταιρείες του χώρου. Αυτές όμως διακρίνονται από σοβαρά δομικά προβλήματα και η οικονομική τους κατάσταση είναι

άσχημη. Επί δεκαετίες έχει επικρατήσει η γενική ιδέα ότι εάν ανατεθούν σε αυτές από το Ελληνικό Δημόσιο μεγάλες συμβάσεις για συμπαραγωγές οπλικών συστημάτων, μπορούν να αποτελέσουν την "ατμομηχανή" της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, δίνοντας μερίδιο υποκατασκευαστικού έργου και σε μεσαίες και μικρές ιδιωτικές εταιρείες. Η θεωρία αυτή έχει αποτύχει οικτρώς λόγω διαφθοράς και ανυπαρξίας σωστής μεθοδολογίας. Η πρακτική, το Ελληνικό Δημόσιο να "ταΐζει" τις κρατικές εταιρείες με αναθέσεις συμβάσεων όπως η κλίμα φροντίζει τα κηλυσόπουλα που τα περιμένουν όλα έτοιμα με ανοικτό στόμα, δεν απέδωσε ακόμη και σε εποχές παχέων αγελάδων. Πώς θα μπορούσε να συνεχίσει να εφαρμόζεται τώρα που δεν υπάρχουν χρήματα και άνεση αφιερώσεως εκατοντάδων εκατομμυρίων για τέτοια προγράμματα;

Εκ των πραγμάτων, τους αρμοδίους θα έπρεπε να έχει απασχολήσει η εναλλακτική λύση αντιστροφής των ρόλων.

Αντί δηλαδή να αφιερώνονται εκατοντάδες εκατομμύρια σε μεγάλες παραγγελίες ξένων οπλικών συστημάτων στις οποίες εμπλέκονται με συμπαραγωγή οι κρατικές εταιρείες, να εκπονηθούν στοχευμένα προγράμματα χαμηλού κόστους επενδύσεως σε ιδιωτικές εταιρείες, με σκοπό την ανάπτυξη νέων προϊόντων. Αυτές οι ιδιωτικές εταιρείες, που εκ των πραγμάτων είναι υποχρεωμένες για να επιβιώσουν να λειτουργούν με όρους ανταγωνισμού, μπορούν να κινηθούν ταχύτερα, πιο ευέλικτα και με χαμηλότερο κόστος, αναπτύσσοντας προϊόντα που έχουν ανάγκη οι Ένοπλες Δυνάμεις. Εν συνεχεία, με την εμπλοκή στην μαζική παραγωγή και των κρατικών εταιρειών, το έργο μπορεί να διανέμεται σε μια σειρά "παικτών" που αναλαμβάνουν ρόλο και αναπτύσσονται.

Εάν προσέξουμε τα τελευταία έτη, εύκολα διαπιστώνεται ότι ενώ οι μεγάλες κρατικές εταιρείες φυτοζωούν με την συμμετοχή τους ως υποκατασκευαστές σε προγράμματα υψηλού κόστους (αναβάθμιση αεροσκαφών P-3B και μαχητικών F-16 από ΕΑΒ) στην ουσία δεν εξασφαλίζουν από αυτές τις συμμετοχές τους κανένα κατασκευαστικό έργο σε προϊόν. Παραμένουν χωρίς δικά τους προϊόντα, από τα οποία θα μπορούσαν να διεκδικήσουν συμβάσεις και από την διεθνή αγορά, ώστε να ανακάμψουν σταδιακά. Το βλέπει κανείς στα περίπερά τους σε διεθνείς εκθέσεις, όπου δεν έχουν προϊόντα να επιδείξουν.

Αντιθέτως, μικρότερες ιδιωτικές εταιρείες που κατά βάση στηρίζονται σε εξασφάλιση συμβάσεων από την διεθνή αγορά και όχι από το Ελληνικό Δημόσιο, έχουν κάποια ποικιλία προϊόντων και αναπτύσσουν νέα, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους. Τα προϊόντα αυτά αναπτύχθηκαν με ίδια κεφάλαια, από τα κέρδη, χωρίς κρατική υποστήριξη. Εάν εφαρμοζόταν ο νόμος που προβλέπει την αφιέρωση 1% εκ των εξοπλιστικών δαπανών για τέτοιους σκοπούς, το τοπίο θα ήταν πολύ πιο

διαφορετικό.

Το 2019, εκδηλώθηκαν αθόρυβα δύο προσπάθειες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που αφορούν την ανάπτυξη νέων προϊόντων της αμυντικής βιομηχανίας.

- Η ελληνική εταιρεία EODH στην Χαλκιδική, ολοκλήρωσε στην διάρκεια του 2019 την σχεδίαση ενός **τεθωρακισμένου οχήματος 4x4 κατηγορίας 10 τόννων** ενώ έχει παρουσιάσει λύσεις για την αναβάθμιση τεθωρακισμένων οχημάτων M113 και ΛΕΩΝΙΔΑΣ αήλη και αρμάτων μάχης.

- Η σχεδιαστική ομάδα AOP, με άτομα που έχουν σχετική εμπειρία από ανάλογα έργα στο εξωτερικό, ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2019 και ολοκλήρωσε τον Μάρτιο του 2020 την σχεδίαση ενός **σύγχρονου τυφεκίου**, που μπορεί να καλύψει ανάγκες στρατιωτικών και αστυνομικών δυνάμεων.

Αυτές οι δύο πρωτοβουλίες αναλήφθηκαν χωρίς καμία απολύτως δαπάνη από πλευράς Ελληνικού Δημοσίου και εδώ και κάποιους μήνες ολοκλήρωσαν το πολύ σημαντικό πρώτο στάδιο της σχεδίασεως του προϊόντος. Επόμενα αναμενόμενα βήματα είναι η εκδήλωση ενδιαφέροντος από το Ελληνικό Δημόσιο, εν προκειμένω τις Ένοπλες Δυνάμεις διά του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, ώστε να αποφασισθεί η δεύτερη φάση της παρουσιάσεως πρωτοτύπων, κατόπιν η επιχειρησιακή αξιολόγηση και ως τελευταίο στάδιο η ανάθεση συμβάσεως για μαζική παραγωγή.

Πρόκειται για εγχειρήματα χαμηλού ρίσκου, δεδομένου ότι δεν αφορούν τεχνολογίες αιχμής, ούτε απαιτούν αφιέρωση υψηλών χρηματοδοτήσεων για σκοπούς Έρευνας & Ανάπτυξης. **Τα δύο αντικείμενα, όχημα και τυφέκιο, εμπνέουν απολύτως εντός των δυνατοτήτων της υφισταμένης βιομηχανικής βάσεως και του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας.**

Και οι δύο πρωτοβουλίες, εφόσον εξελιχθούν σε προγράμματα για τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, μπορούν να εμπλέξουν στην παραγωγή αριθμό εταιρειών, μεταξύ των οποίων και τις μεγάλες κρατικές. Οι τελευταίες, ακριβώς επειδή πάσχουν στον τομέα της Έρευνας & Ανάπτυξης, συνεργαζόμενες με αυτές τις ιδιωτικές πρωτοβουλίες, είναι σαν να κάνουν "out-sourcing", αναθέτοντας την ανάπτυξη προϊόντων σε εξωτερικούς συνεργάτες. Στην περίπτωση επί παραδείγματι του τυφεκίου, είναι δεδομένο ότι μόνο τα ΕΑΣ μπορούν διά νόμου να κατασκευάσουν φορητό οπλισμό. Εφόσον τα ΕΑΣ δεν έχουν σχεδιάσει κάποιο όπλο, είναι απολύτως ορθολογικό να ενδιαφέρει η πρόταση της AOP που επί της ουσίας, θα προσφέρει στην κρατική εταιρεία ένα έτοιμο προϊόν προς άμεση εκμετάλλευση. Το Ελληνικό Δημόσιο θα αποφύγει την δαπάνη δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ, που διαφορετικά θα πρέπει να δώσει σε ξένες εταιρείες για να εξασφαλίσει δικαιώματα κατασκευής δικών τους αντιστοιχών προϊόντων.

Τόσο το τεθωρακισμένο όχημα της EODH όσο και το τυφέκιο της AOP, αντιπροσωπεύουν πραγματικά εθνικά όπλα που μπορούν να υιοθετηθούν με υπερηφάνια από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις αφού πρώτα αξιολογηθούν. Στα χέρια της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας, τα εθνικά όπλα μπορούν να αξιοποιηθούν ως μέσα ασκήσεως στρατιωτικής διπλωματίας και επιρροές έναντι φίλων χωρών με τις οποίες επιδιώκεται αμοιβαίως η σύσφιξη των δεσμών. Με συνεπή πολιτική αναπτύξεως εθνικών όπλων και προώθησεως αυτών στην διεθνή αγορά, όχι μόνο εξυπηρετούνται οι ευρύτεροι εθνικοί σκοποί αήλη ανάπτυσσεται και η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και αποδίδονται έσοδα στα κρατικά ταμεία από φόρους.

Τόσο το εθνικό όχημα όσο και το εθνικό τυφέκιο, μπορούν να είναι έτοιμα το 2021, εφόσον οι αρμόδιοι ασχοληθούν σοβαρά. Η εμφάνισή τους στην παρέλαση της 25^{ης} Μαρτίου 2021, θα αντιπροσώπευε κίνηση υψηλού συμβολισμού, με έντονο εθνικό μήνυμα καθώς δύο εμβληματικά όπλα θα έχουν αναπτυχθεί στην χώρα και θα εξοπλίζουν τους Έλληνες στρατιώτες.

Η κυβέρνηση που έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον να εορτάσει με πανηγυρικό τρόπο την επέτειο των 200 ετών από την Παλιγγενεσία, μέσω σειράς εκδηλώσεων και δράσεων που καταρτίζει η επιτροπή «Ελλάδα 2021», θα μπορούσε να συμπεριλάβει και αυτά τα δύο προγράμματα στην «ατζέντα» του 2021. Δεν πρέπει να παραβλέψουμε ότι η Επανάσταση δεν έγινε με δεξιώσεις, συναυλίες, ωραίους λόγους και πανηγύρια αήλη με τα όπλα και το αίμα των Ελλήνων.

Το ζήτημα παραμένει διαχρονικό και αμείλικτο ως προς την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία: δεν έχει να κάνει με το αν μπορούμε ως χώρα αήλη με το αν θέλουμε να παρουσιάσουμε εθνικά οπλικά συστήματα.

απόψεις

Επιτακτική Ανάγκη για άμεση & υψηλή Επιχειρησιακή Διαθεσιμότητα στις ΕΔ

Γράφει ο
ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΟΣ
Στρατηγός
Επ. Α/ΓΕΕΘΑ
π. Πρόεδρος της Στρ. Επιτροπής της ΕΕ

Με αφορμή την πρόσφατη τουρκική προκλητικότητα υπάρχει πλέον στα ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ απόλυτη συμφωνία ότι θα πρέπει να ενισχυθεί η αποτρεπτική (και η αμυντική) μας ικανότητα με αντίστοιχη αύξηση και βελτίωση των στρατιωτικών μας δυνατοτήτων. Βέβαια η σχετική αρθρογραφία, πολλές φορές υποκινούμενη και από στρατιωτικούς κύκλους που φοβούνται μην υστερήσουν στη «μοιρασιά», άρχισε να δημιουργεί μια αίσθηση απεριορίστων οικονομικών δυνατοτήτων, ξεχνώντας την τιτάνια προσπάθεια που καταβάλλει και θα καταβάλλει για αρκετό καιρό ακόμα η Κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός για να αντιμετωπίσει την σοβαρή οικονομική κρίση που δημιούργησε ξαφνικά ο κορωνοϊός. Φυσικά, όπως είναι γνωστό στην Ελλάδα, όλοι θέλουν να αποκτήσουν μια Φερράρρι και στο πλαίσιο αυτό της γενικευμένης ευφορίας στον αμυντικό τομέα, «υπάρχει» ανάγκη για 15 καινούργιες φρεγάτες, νέα υποβρύχια και νέα ελικόπτερα παράλληλα με τις δυο γαλλικές φρεγάτες Belh@gra που φαίνεται ότι θα αποκτήσουμε μετά το 2025. Η Πολεμική Αεροπορία θεωρεί βέβαιο ότι θα μπει στο πρόγραμμα των πανάκριβων F- 35 μετά το 2026 με ενδεχόμενη αγορά 20 αεροσκαφών παράλληλα με νέα drones και ενδεχομένως Αεροσκάφη Εναερίου Ανεφοδιασμού ενώ ο Στρατός οραματίζεται νέα Τεθωρακισμένα οχήματα Μάχης, νέα τακτικά και μεταφορικά οχήματα και νέα τυφέκια. Συγχρόνως θα γίνει προσπάθεια η αμυντική μας βιομηχανία να ξαναπάρει μπροστά μέσα από συμπαραγωγές για τα οπτικά συστήματα που θα επιτελούν προσφέροντας θέσεις εργασίας και αύξηση του ΑΕΠ.

Όλα αυτά είναι υπέροχα και μακάρι όλα να υλοποιηθούν και να ενισχυθούν και να βοηθηθούν τόσο οι Ένοπλες Δυνάμεις όσο και η οικονομία μας. Η Κυβέρνηση θα αποφασίσει σχετικά, με βάση τα σχέδια, τις δυνατότητες και τους στόχους της.

Αν θελήσουμε να αναλύσουμε όλα τα παραπάνω αμυντικά προγράμματα θα διαπιστώσουμε ότι όλα είναι μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Όλα σχεδόν τα παραπάνω προγράμματα χρειάζονται χρόνια για να αποκτηθούν και για να καταστούν επιχειρησιακά. Με εξαίρεση ίσως τα drones και με την πιο αισιόδοξη προσέγγιση, κανένα νέο οπλικό σύστημα δεν πρόκειται να ενισχύσει τις ΕΔ μας πριν το 2025-26. Όσα οι Ένοπλες Δυνάμεις ονειρεύονται και επιθυμούν δεν θα έχουν καμία επίδραση στην αμυντική ισορροπία του σήμερα ή του αύριο. Γιατί μέχρι όλα αυτά να υλοποιηθούν στο δεύτερο μισό της δεκαετίας μας, εκτιμάται ότι, θα έχει τροποποιηθεί η ισορροπία ισχύος της πε-

ριοχής της Ανατολικής Μεσογείου, Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής και ενδεχομένως θα έχουν αλλιάξει τα σύνορα και η κυριαρχία σε κάποιες περιοχές. Τα γεγονότα εξελίσσονται πολύ γρήγορα και εμείς φαίνεται ότι προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε την επείγουσα πραγματικότητα με μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και λύσεις μακράς πνοής. Δυστυχώς τις νέες κρίσεις που θα παρουσιαστούν αύριο, θα πρέπει να είμαστε σε θέση να τις αντιμετωπίσουμε αύριο, και μάλιστα κατά άριστο τρόπο.

Επομένως, χρειαζόμαστε επιπλέον ένα συγκεκριμένο βραχυπρόθεσμο αμυντικό σχεδιασμό που θα στηρίζεται στην πλήρη αξιοποίηση του υπάρχοντος αμυντικού υλικού. Θα πρέπει ΟΛΑ τα οπτικά συστήματα, πολεμικά σκάφη, ιπτάμενα μέσα όλων των τύπων, μέσα βολής, μεταφορικά και επικοινωνιακά μέσα και ότι άλλο διαθέτουν οι Ένοπλες Δυνάμεις να αποκτήσουν (αν βέβαια δεν έχουν ήδη αποκτήσει) διαθεσιμότητα στο 100% (επιθυμητό αλλά και δύσκολο) ή τουλάχιστον σε πρώτη φάση στο διεθνές όριο επιχειρησιακής διαθεσιμότητας του 80% για κάθε τύπο αμυντικού υλικού ή μέσου. Και αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο. Θα πρέπει η αρμόδια Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών και οι αντίστοιχοι τεχνικοί, οικονομικοί και επιχειρησιακοί κλάδοι των Επιτελείων να ενεργοποιηθούν και να δουλέψουν διαρκώς στο κόκκινο για να πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα άμεσα (αύριο δηλαδή) όπως απαιτεί η διεθνής κατάσταση στην περιοχή μας. Και φυσικά να διατεθούν από την κυβέρνηση ή να ανευρεθούν άμεσα με οποιονδήποτε τρόπο τα απαραίτητα υψηλά κονδύλια που απαιτούνται για αυτή την επιχειρησιακή μας αναβάθμιση.

Η καθοριστικής σημασίας αυτή αύξηση της διαθεσιμότητας που έπρεπε να είχε γίνει χτες (αν δεν έχει ήδη γίνει, δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω λεπτομερώς) είναι ένα ξεκάθαρο μετρήσιμο μέγεθος που μπορεί να ελεγχθεί εύκολα και συνεπάγεται ευθύνες για αυτούς που δεν θα φροντίσουν να υλοποιηθεί. Είναι απόλυτα αποδεκτό να μην υπάρχει η δυνατότητα να αποκτηθούν επιπλέον αμυντικές δυνατότητες υψηλής τεχνολογίας και εξαιρετικά υψηλού κόστους, δεν είναι όμως αποδεκτό να μην είναι διαθέσιμα και πλήρως επιχειρησιακά τα υπάρχοντα οπτικά συστήματα και μέσα που έχουν ήδη αποκτηθεί από το υστέρημα του ελληνικού λαού. Είναι σίγουρο ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις θα εκτελέσουν την αποστολή τους με ότι διαθέτουν, όχι με ότι ονειρεύονται. Η πλήρης επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων μας Δυνάμεων, όπως είναι τώρα εξοπλισμένες, είναι ένα κύριος παράγων ισχυρής αποτροπής απόλυτα απαραίτητος για το καλύτερο και ασφαλέστερο αύριο που όλοι οραματιζόμαστε και επιδιώκουμε.

Για μια Ελλάδα υπερήφανη
και ισχυρή

άρθρα

ΔΕΙΞΟΝ..... ΤΟΝ ΗΓΕΤΗ

Γράφει ο
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΓΑΒΡΙΛΗΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Πτυχιούχος Παιδαγωγός(ΕΚΠΑ) Πτυχιούχος
Συμβουλευτικής & Επαγγελματικού Προσανατολισμού (MSc)

Αθήνα 1838. Σε ένα σχολείο κάτω από την Ακρόπολη. Επικρατεί αναβρασμός. Παιδιά τρέχουνε δεξιά –αριστερά, φωνάζουν χαρούμενα. Μια όχι και τόσο συνηθισμένη σχολική ημέρα. Φαίνεται ότι κάτι προσμένουν, κάτι σπουδαίο θα συμβεί σήμερα σε τούτο τον χώρο. Ο επιστάτης κτυπά την κουδούνα και μπαίνουν όλοι στην τάξη. Ξαφνικά ακούγονται βαριά βήματα. Ένας γεράκος, φουστανελάς, ξεπροβάλλει μέσα σε αυτό το χειμωνιάτικο πρωινό. Ο Κολλοκοτρώνης, ο Κολλοκοτρώνης, ο Κολλοκοτρώνης, ακούγεται σαν βουητό του αέρα. Ναι ήταν ο Κολλοκοτρώνης και τον είχε καλέσει ο δάσκαλος του σχολείου, για να μιλήσει σε αυτά τα ελληνόπουλα, για την επανάσταση του 1821. Αργά - αργά, ο γέρος στρατηλάτης, σαν μια φιγούρα απόμακρη των αρχαίων και βυζαντινών χρόνων, ξεκινά την διήγηση του :

«Όταν αποφασίσαμε να κάμουμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε, ούτε πόσο είμεθα, ούτε πώς δεν έχουμε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας.....»

Είπε και άλλα πολλά αυτός ο σεβαστός γεράκος για το 21 και τις μάχες των Ελλήνων για την Πατρίδα και την πίστη του Χριστού την Αγία. Και όταν έφυγε, με συγκίνηση, ο δάσκαλος, συνέχισε : «Αυτός παιδί ήταν ο Κολλοκοτρώνης, ένας καθομολογούμενα, ΗΓΕΤΗΣ».

Εκείνη την στιγμή, από το βάθος της αίθουσας, ακούγεται μια φωνή : «Τι είναι ηγέτης κύριε;». Ήταν ένα αμούστακο παιδάρι που ήεσ από επιφοίτηση έδωσε την αφορμή στον δάσκαλο να ξεκινήσει την διδαχή του :

«Ηγέτης παιδιά μου, είναι η πιο ανθρωποκεντρική διάσταση της διοίκησης. Είναι η εκπεφρασμένη τέχνη το να κερδίζεις την εμπιστοσύνη των ανθρώπων της ομάδας σου. Είναι η τεχνουργία το να ευθυγραμμίζεις τους στόχους σου, με τις υγιείς φιλοδοξίες και τους ατομικούς σκοπούς των ανθρώπων που διοικείς. Να εκμαιεύεις την ολόψυχη συμμετοχή τους και την αφοσίωσή τους, στην εκπλήρωση των κοινών επιθυμιών. Να επικοινωνείς με οράματα με τους συνανθρώπους σου και να τους παρακινείς στο συλλογικό όραμα.

Στοιχεία έκφρασης του ηγέτη παιδιά μου, είναι η υποστηρικτική συμπεριφορά, η ενθάρρυνση και η συναισθηματική υποστήριξη, η ανάληψη θελογισμένων ρίσκων. Η δράση. Η κινητοποίηση του «εγώ» και η μετατόπιση του στο «εμείς». Η προώθηση αξιών, που συνεισφέρουν στην ευημερία της ομάδας. Η σύλληψη νοημάτων που δίνουν συλλογική προοπτική. Η μετάγγιση πηγαίου ενθουσιασμού. Ο σεβασμός των ιδιαιτεροτήτων των ανθρώπων μέσα στα πλαίσια των ομαδικών επιδιώξεων, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο

την επίτευξη του επιθυμητού στόχου

Θυμάμαι κάποτε κάποιο σοφό, που πριν φύγει ο γιος του για να σπουδάσει, τον συμβούλεψε: «Πρόσεξε, αυτό πάνω απ' όλα, να είσαι αληθινός με τον εαυτό σου κι αυτό που θα επακολουθήσει τότε, όπως η νύχτα (ακολουθεί) τη μέρα, είναι ότι τότε δεν θα μπορείς να είσαι ψεύτικος προς κανένα άνθρωπο», δηλαδή με άλλα λόγια, εάν είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου, τότε θα είσαι ειλικρινής και με τους άλλους. Αυτή η συνέπεια λόγων και πράξεων, η ειλικρίνεια, ξεχωρίζει την ηγετική συμπεριφορά.

Ο Ηγέτης παιδιά μου, αποτελεί συνήθως μια αέναη διαδικασία, μια προσπάθεια στην οποία προσμετρούνται τα προσωπικά του στοιχεία, τα ηθικά και πνευματικά του χαρίσματα, οι μαθησιακές του γνώσεις (παιδεία), η ευρύτητα της νοητικής του ικανότητας, η αξιοσύνη της καρδιάς του, η ηρεμία της έκφρασης του νου του, η ανθρωπιά που κοσμεί τον χαρακτήρα του, η κατανόηση των εκφραστικών του λόγων, η αντικειμενικότητά του, η αποτελεσματική διαχείριση της καθημερινότητας μέσα στα πλαίσια του «ΕΜΕΙΣ», η ευθυκρίσια του και η τόλημ να παίρνει ορθολογιστικές αποφάσεις.

Ο Ηγέτης παιδιά μου, είναι αυτός που πραξιακά διαφοροποιείται από μια στείρα, άνυδρη, περιχαρακωμένη οντότητα μιας κοινοτυμίας δυτικοευρωπαϊκής εμφάνισης, που προτάσσει το «εγώ» από το «εμείς» και συνάμα δεν μπορεί να είναι ηγέτης αυτός που εκφράζει καθετί το μη αυθεντικό, την βολημένη άποψη μιας κατεπίφαση αρχηγικής θέσης και επιζητά την κοντόθωρη, ευδαιμονική επιδίωξη του «τώρα», δημιουργώντας μια ουτοπική αντίληψη των πραγμάτων.

Ο Ηγέτης παιδιά μου, είναι αυτός που ξεπροβάλλει μέσα από τον όχλο και κατευθύνει τους ανθρώπους προς την αλήθεια. Δεν θεωρεί την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία. Είναι αυτός που κοντοστέκεται και κηρύττει την ελευθερία του λόγου και του πνεύματος.

Ο Ηγέτης τέλει παιδιά μου, είναι αυτός που μιλά με την καρδιά του και αφήνει τον νου να κοιμάται ήσυχα – ήσυχα, γιατί τα λόγια της καρδιάς μιλάνε κατευθείαν στην ρωμιούσνη.

Τα χρόνια πέρασαν, ο δάσκαλος έκανε παιδιά, τα παιδιά άλλα παιδιά, μα τα λόγια αυτά πέρασαν από γονιό σε γονιό και από παιδί σε παιδί. Ήρθαν και στα δικά μου αυτιά, όταν τα άκουσα να τα μυθιστορεί ένας γεράκος, καθισμένος στην σκιά ενός πλάτανου με παχιά φύλλα, ένα απομεσήμερο καλοκαιριού στις Ακρόπολης τα μέρη.

Κάποια υγρά ματιά είδα δίπλα, μπροστά μου, πίσω μου, δεν θυμάμαι... Μήπως άραγε, να ήταν τα δικά μου.

Θέματα

ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Εκστρατεία στην Ήπειρο. Η νίκη των Σουλιωτών σε Κιάφα-Ναυαρίκο (17 Ιουνίου 1822) και η καταστροφή στο Πέτα (4 Ιουλίου 1822)

Γράφει ο
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΚΟΡΕΖΗΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Αρθρογράφος, συγγραφέας, ιστορικός ερευνητής. Διετέλεσε πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής Στρατιωτικής Ιστορίας.

Μετά την εξουδετέρωση και καταστροφή του Αλή Πασά, ο Χουρασίτ Πασάς κυριεύσε ολόκληρη την Ήπειρο, εκτός από το Σούλι. Αφού απέτυχαν οι προσπάθειες συμβιβασμού του με τους Σουλιώτες, ο Χουρασίτ αποφάσισε να αναβάλει τη κάθοδο του στη Νότια Ελλάδα, και να εκστρατεύσει εναντίον του Σουλίου με όπλο τις πολεμικές δυνάμεις, που υπερέβαιναν τους 14.000 πεζούς και αρκετό ιππικό.

Οι Σουλιώτες μόλις κατόρθωσαν να αντισταθούν χιλιούς πολεμιστές. Τους διαίρεσαν σε τρία σώματα, και με αρχηγούς τους Νότη Μπότσαρη στο πρώτο Σώμα, Διαμαντή Ζέρβα στο Δεύτερο και τους Δράκο, Δαγκλή και Γούση στο τρίτο, κατέλαβαν το Στενό του Αγίου Νικολάου, τη διάβαση του Ζαβρούχου και τη διάβαση του Μαμάκου, απαγορεύοντας στον εχθρό να προσεγγίσει τον τόπο τους. Ο Νότης Μπότσαρης, δεχθείς ισχυρή πίεση του εχθρού, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον Αγ. Νικόλαο και να πιάσει θέσεις στα υψώματα πίσω από την Κιάφα. Ο Ζέρβας, πεισθείς κινδύνευσε να αιχμαλωτιστεί, και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη διάβαση Ζαβρούχου. Ο Δράκος πρόλαβε να καταλάβει την περιτειχισμένη εκκλησία Αγίου Δονάτου στη θέση ράχη Κούγκι, μέχρι την οποία είχαν προχωρήσει οι εχθρικές δυνάμεις. Μετά από αιφνιδιαστική επίθεση του Δράκου, οι Τούρκοι ετράπησαν σε φυγή.

Ο Χουρασίτ, που αφίχθηκε την επομένη μέρα, έδωσε διαταγή να κινηθεί όλος ο στρατός κατά του Ναυαρίκου και της Κιάφας. Στις 17 Ιουνίου 1822 ο Βρυώνης και ο Μουχουδάρης με 6.000 τουρκαλβανούς επιτίθενται στο Ναυαρίκο, ο δε Αλβανός αρχηγός Μπότσαρης επιτίθεται στην Κιάφα. Ο Κίτσος Τζαβέλλας διακρίνεται στις επιχειρήσεις για την άμυνα της Κιάφας, και ο Σ. Τρικούνης εκφράζει τον ηρωισμό των Σουλιωτών με τη παροιμιώδη φράση «Εάν η υπερέχουσα ανδρεία των Σουλιωτών δεν ήταν πανταχόθεν γνωστή, τα περί των λόγων της εποχής αυτής κατορθώματα ήρκαν να το μαρτυρήσωσι». Οι επανειλημμένες επιθέσεις των τούρκων προσκρούουν στον ηρωισμό των Σουλιωτών και αποτυγχάνουν. Ο Χουρασίτ αφήνει τον Ομέρ Βρυώνη γενικό αρχηγό της Ηπείρου και ο ίδιος γύρισε στην Λάρισα.

Ο Μαυροκορδάτος που είχε την προεδρία του εκτελεστικού από τις αρχές του 1822 διαπίστωσε ότι θα ήταν προς όφελος των Ελλήνων να διατηρηθεί η αντίσταση των Σουλιωτών, που απασχολούσε μεγάλες τουρκικές δυνάμεις, και προσπάθησε να μεταφερθεί το θέατρο του πολέμου στην Ήπειρο, για να ανακουφιστούν οι περιοχές του Μοριά και της Ρούμελης. Στις 23 του Απριλίου ψηφίστηκε διάταγμα και συγκροτήθηκε ένα Σύνταγμα Πεζικού από πέντε λόχους. Συγκροτήθηκε επίσης μια διλοχία από εκατόν είκοσι φιλέλληνες, όλοι σχεδόν αξιωματικοί, με

διοικητή τον Ιταλό Συνταγματάρχη Αντρέα Δάνια. Οργανώθηκε ακόμη και μία πυροβολαρχία με δύο κανόνια και διοικητή το Γάλλο Συνταγματάρχη Ολιβιέ Βουτιέ. Αρχηγός δε και διοικητής ολόκληρου του τακτικού στρατού που επρόκειτο να εκστρατεύσει στην Ήπειρο τοποθετήθηκε ο Γερμανός Στρατηγός Κάρολος Νόρμαν.

Στις 22 του Μάη το Στράτευμα του Μαυροκορδάτου μάρκαρε σε πλοία που θα τον μετέφεραν στο Μεσολόγγι, μαζί του δε πήρε το Μάρκο Μπότσαρη και τον Θωδωράκη Γρίβα, όπως επίσης και τον Κυριακούλη Μαυρομιχάλη. Στις 8 Ιουνίου έφθασε από το Μεσολόγγι στο Κομπότι Άρτας και κατασκήνωσε στην κορυφή του υψώματος. Ελάχιστοι τοπικοί αρχηγοί δέχτηκαν καθ' οδόν να τον ενισχύσουν, και τα σώματα τους, που δεν ξεπερνούσαν τις 3.000 άνδρες, στρατοπέδευσαν στην πλαγιά του Κομποτίου προς την Άρτα. Ο τουρκικός στρατός είχε στη διάθεση του πάνω από 15.000 πεζούς και αρκετό ιππικό.

Μετά από τουρκική επίθεση στο Κομπότι, που ήταν κατά κάποιο τρόπο αναγνωριστική κρούση, ακολούθησε γενικότερη αποφασιστική επίθεση κατά του ελληνικού Στρατοπέδου. Ο τακτικός στρατός και οι φιλέλληνες είχαν ταχθεί στις δύο λοφοσειρές, ανάμεσα από τις οποίες βρίσκεται το χωριό Πέτα. Στο κέντρο της πρώτης σειράς τοποθετήθηκε ο τακτικός στρατός με τον Ταρέλη, ενισχυμένος με δύο κανόνια και δέκα πυροβολητές. Η διλοχία των φιλελλήνων με τον Δάνια έπιασε θέσεις στο αριστερό, που ήταν και το πιθανότερο σημείο τουρκικής επίθεσης. Στο δεξιό πήραν θέση οι Επτανήσιοι με τον Σπύρο Πανά. Στα υψώματα που βρίσκονταν πίσω από το χωριό έμειναν για εφεδρεία τα άτακτα ελληνικά σώματα, με το Βαρνακιώτη στο κέντρο, τον Μπότσαρη αριστερά και δεξιά τον Γώγο με τον Βλαχόπουλο, ενώ λίγο πιο πίσω έπιασαν θέσεις ο Ίσκος, ο Γάτσος και ο Δημοτσέλιος. Όλες αυτές οι δυνάμεις των Ελλήνων δεν ξεπερνούσαν τις 2.000, με το πολυαριθμότερο μέρος τα σώματα των ατάκτων, που ήταν εφεδρεία.

Ο στρατός αυτός έμεινε ανοχύρωτος, επειδή οι φιλέλληνες και οι τακτικοί που είχαν ταχθεί στην πρώτη σειρά, θεωρούσαν ταπεινωτικό για τον ηρωισμό τους να χτίσουν ταμπούρια, όπως έκαναν τα άτακτα πολεμικά σώματα. Ο οπλαρχηγός Γώγος εις μάτην υπέδειξε και στον αρχηγό των φιλελλήνων και στον αρχηγό του τακτικού Συνταγματάρχη Ταρέλη να οχυρωθούν. Πήρε την απάντηση: «Ξέρουμε και εμείς να πολεμάμε καπετάν Γώγο!».

Η Τουρκική επίθεση άρχισε με κρούση στο Κομπότι. Τη νύχτα της 3ης προς 4η Ιουλίου, τουρκικός στρατός από 8.000 άνδρες βγήκε από την Άρτα με αρχηγούς τους πασάδες Μεχμέτ Ρεσίτ και Ισμαήλ Πλιάσα. Μονάδες του τουρκικού στρατού τράβηξαν προς το Κομπότι, ενώ η κύρια δύναμη κατευθύνθηκε στο Πέτα. Λίγο πριν ξημερώσει ο τουρκικός στρατός, με πρωτοπορία το ιππικό, κινείται κυκλωτικά προς τις γραμμές των φιλελλήνων.

Ο αγώνας για κάθε σπιθαμή εδάφους παίρνει άγρια μορφή. Οι ντελήδες ορμούν κατά των πυροβολητών, που με κανένα τρόπο δεν εγκαταλείπουν τα πυροβόλα τους.

Δίπλα τους οι τακτικοί στρώνονται στο έδαφος κατακρεουργημένοι από τις σπάθες του ιππικού, τους αντικαθιστούν οι επόμενοι, που πέφτουν και αυτοί νεκροί. Οι Επτανήσιοι επίσης, συσπειρωμένοι γύρω από τους αρχηγούς τους, μπαίνουν και αυτοί στο μακάβριο χορό, προξενούν σημαντικές απώλειες στα μαινόμενα στήφη των Τουρκαλβανών, αλλιά τελικά, ο ένας μετά τον άλλο στρώνονται νεκροί στο έδαφος. Οι Τούρκοι κατορθώνουν να διασπάσουν τις γραμμές των τακτικών και να διασκορπίσουν τους ηρωικούς αυτούς μαχητές. Θα σκοτώνονταν όλοι αν δεν κατέφθανε ο οπλαρχηγός Γώγος με τους άνδρες του, που κτύπησαν τους τούρκους και διευκόλυναν την διαφυγή τους. Ανάμεσα τους σοβαρά τραυματισμένος και ο στρατηγός Νόρμαν.

Τραγικότερη η θέση των φιλελλήνων, που απομονώθηκαν στο Πέτα. Ο Συνταγματάρχης Δάνιας, βλέποντας ότι ο αγώνας ήταν άνισος, έδωσε εντολή για υποχώρηση προς το Κομπότι, βλέποντας όμως ότι πέφτει πάνω σε μεγάλη δύναμη τούρκων, ξαναγυρίζει προς το Πέτα. Οι φιλέλληνες, πιεζόμενοι τώρα από όλα τα μέρη, δεν σκέφτονταν πλέον παρά πως θα πουλήσουν ακριβότερα τη ζωή τους. Σκηνές άφθαστου ηρωισμού και δραματικού μεγαλείου ακολουθούν. Είκοσι Τόσκηδες ρίχνονται συγχρόνως κατά του Συνταγματάρχη Δάνια, τον ανατρέπουν, τον κτυπούν όλοι μαζί, και του παίρνουν το κεφάλι. Έντεκα Πολωνοί με τον αξιωματικό Μαρζέφσκι, έχοντας εξαντλήσει τα πυρομαχικά τους, ανεβαίνουν στη στέγη μιας εκκλησίας. Οι τούρκοι ανεβαίνουν στην εκκλησία, και ο αγώνας συνεχίζεται σώμα προς σώμα, με τις γροθιές και τα δόντια. Τελικά και οι δώδεκα Πολωνοί σκοτώθηκαν, αφού έστρωσαν το έδαφος γύρω τους με τουρκικά κορμιά. Ο Γάλλος λοχαγός Μονιάκ, τραυματισμένος στην κνήμη, σπηρίζεται στον κορμό μιας ελιάς, όταν ολόκληρο μπουλούκι ρίχνεται εναντίον του. Θέλησαν να τον παραδώσουν ζωντανό στον Πασά, υπολογίζοντας ότι θα πάρουν γερό μπαξίσι. Όμως οι φοβεροί σπαθισμοί του Μονιάκ ρίχνουν τους τούρκους γύρω του στο χώμα, με κραυγές λύσσας και πόνου. Τότε κάποιος πηγαίνει πίσω του και τον πυροβολεί από τα νώτα. Και τότε οι τουρκαλβανοί ρίχνονται πάνω του και του παίρνουν το κεφάλι.

Τώρα οι περισσότεροι φιλέλληνες κείτονται άψυχοι στο πεδίο της μάχης. Μόνο δύο λοχαγοί, ο Γερμανός Χέλμαν και ο Βέλγος Ανναί, μ' όλο που είναι τραυματισμένοι, κατορθώνουν με είκοσι πέντε άλλους, να ανοίξουν δρόμο με τα σπαθιά, και να προχωρήσουν προς ορεινή διάβαση που ήταν αφύλακτη. Και την τραγικότερη τύχη είχαν όσοι πιάστηκαν αιχμάλωτοι. Φορτώθηκαν τα κεφάλια των σκοτωμένων συντρόφων τους και τα μετέφεραν στην Άρτα.

Η τύχη του ελληνικού στρατού στο Κομπότι και το Πέτα ήταν κάτι πολύ σοβαρότερο από μια απλή ήττα. Τα δύο τρίτα από το σώμα των φιλελλήνων και ο αρχηγός τους, οι μισοί από τους Επτανήσιους, καθώς και το τρίτο του τακτικού στρατού με το Συνταγματάρχη του έπεσαν στο πεδίο της μάχης, ενώ τα άτακτα σώματα διαλύθηκαν και σκορπίστηκαν. Έτσι η εκστρατεία της Ηπείρου κατέληξε σε ολόκληρωτική καταστροφή.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1925 «Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ»

Γράφει ο
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΥΦΤΟΣ
Ιστορικός

Στο διάστημα του ελληνικού Μεσοπολέμου και συγκεκριμένα ύστερα από την «επαναστατική κυβέρνηση» των Πλαστήρα – Γονατά, εγκαθιδρύεται η Δεύτερη Ελληνική Δημοκρατία χωρίς όμως να θεσμοθετούνται τα νομοθετικά σώματα του Συντάγματος. Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει αναλάβει ο Παύλος Κουντουριώτης, ενώ την εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνές επίπεδο έχει ο Ελ. Βενιζέλος. Ο απόηχος της Μικρασιατικής καταστροφής έχει φέρει πολλά οικονομικά, κοι-

νωνικά προβλήματα αλλά και αναμφισβήτητα μια πολιτική κρίση. Σε αυτό λοιπόν το χρονικό διάστημα εμφανίζονται υπηρεσιακές κυβερνήσεις, κινήματα αλλά και κοινωνικές προστριβές οι οποίες οδηγούσαν σε απεργίες και διαδηλώσεις εργατών (όπως π.χ τον Φλεβάρη του 1925 στα Τρίκαλα με την κατάληψη τσιφλικιών). Η Συντακτική Συνέλευση του νέου ψηφισμένου Συντάγματος και η ελαστικότητα των φιλελεύθερων αναδειγμένων κυβερνήσεων έδινε περιθώριο στην ανάπτυξη τέτοιων καταστάσεων. Μέσα σε διάστημα ενός χρόνου αρχικά παραιτείται τον Ιούλιο του 1924 ο σοσιαλιστής πρωθυπουργός Αθ. Παπαναστασίου και ακολουθούν διαδοχικά οι φιλελεύθεροι ομότιμοί του Θ. Σοφούλης και Α. Μιχαηλάκο-πουλος έως και τον Ιούνιο του 1925. Τα νύια της χώρας θα

λάβει στη συνέχεια ένας δραστήριος στρατηγός και γνωστός κινηματίας της περιόδου αυτής ο Θεόδωρος Πάγκαλος.¹ Ο Πάγκαλος έχοντας αποκτήσει την ψήφο εμπιστοσύνης της Συντακτικής Συνέλευσης δημιουργεί ένα ιδιόρρυθμο καθεστώς κοινοβουλευτικής δικτατορίας. Από τις 25 κιάλας Ιουνίου έως τον Σεπτέμβριο του 1925 ο Πάγκαλος είχε καταφέρει να τροποποιήσει τις νομοθεσίες του Συντάγματος και διέλυσε τη Βουλή με τη δικαιολογία του ότι δεν εκπροσωπούσε πλέον την λαϊκή βούληση.² Τον Απρίλιο του 1926 φθάνει σε σημείο πολιτειακής σύγκυσης ώστε με το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας

θέματα

Επιτακτική όσο ποτέ η αλλαγή στρατηγικής στις ελληνοτουρκικές σχέσεις

Γράφει ο
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΡΟΥΣΑΚΗΣ
Αντιστράτηγος ε.α.

Επίτιμος Διοικητής Β' Σώματος Στρατού

Ανυποχούμε για τις εξελίξεις των γεγονότων στις σχέσεις μας με την Τουρκία. Έχουμε όλοι την αίσθηση ότι σε λίγο φθάνει «ο κόμπος στο χτένι» και πρέπει να ληφθούν δύσκολες, πλην όμως αναγκαίες αποφάσεις που θα διασφαλίζουν την εθνική μας αξιοπρέπεια και καταξέταση την εθνική μας επιβίωση.

Έχουμε την αίσθηση επίσης ότι όσο οι προκλήσεις των Τούρκων αναβαθμίζονται ποιοτικά και καθημερινά με προκλητικότερο τρόπο, τόσο πιο άφωνα και υποτονική είναι η δική μας αντίδραση. Είναι κοινή διαπίστωση ότι η Τουρκία με την σημερινή νέο-οθωμανική ηγεσία της κινείται στη διεθνή σκηνή με μέθοδο, συνέπεια και συνέχεια προς την εκπλήρωση των πολιτικοστρατηγικών της στόχων, πάνω στις κατευθύνσεις και στην εθνικιστική φιλοσοφία που εκινούνται οι κεμαλιστές στο παρελθόν και θα συνεχίσουν να κινούνται οι μετά τον Ερντογάν στο μέλλον. Μια μέθοδο που κάνει την Τουρκία να κερδίζει πάντα «στα σημεία» και όχι μόνο, χωρίς να κάνει πόλεμο, με εξαίρεση την περίπτωση του Έβρου.

Ανοίγοντας μια παρένθεση εδώ να αναφέρουμε μια μεγάλη μορφή του Αμερικάνικου μπέιζ μπωλ, τον Tommy Lasorda, που λέει: «Υπάρχουν τρεις τύποι παικτών του μπέιζ μπωλ. Αυτοί που το κάνουν να συμβαίνει, αυτοί που βλέπουν ότι συμβαίνει και αυτοί που αναρρωτιούνται τι συμβαίνει»

Έτσι και στις σχέσεις μας με την Τουρκία, αποδεικνύεται ότι η Τουρκία είναι τελικά ο παίκτης «που το κάνει να συμβαίνει» ενώ εμείς αρκούμαστε «να το βλέπουμε να συμβαίνει» κατά τον Lasorda. Παρ' όλη αυτά εμμένουμε να επικαλούμαστε το Διεθνές Δίκαιο, τις δηλώσεις των ξένων παραγόντων που καταδικάζουν τις προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας, τις κατηγορηματικές διαμαρτυρίες μας στους Διεθνείς Οργανισμούς και πέραν τούτου τίποτα το ουσιαστικό.

Όμως τι βλέπουμε στα πεπραγμένα της Τουρκικής πολιτικής του προηγούμενου μόνο αιώνα στην ευρύτερη περιοχή; Γενοκτονία Θρακιωτών το 1914, γενοκτονία Αρμενίων το 1915, γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου 1914-1923, σφαγές του ελληνικού και αρμενικού πληθυσμού της Σμύρνης το 1922, εξαπάτηση της Δύσης και ενσωμάτωση της Αλεξανδρέττας μετά από τον παράνομο εποικισμό το 1939, Σεπτεμβριανά στην Κωνσταντινούπολη το 1955, εισβολή στην Κύπρο το 1974 και ανακήρυξη του ψευδοκράτους το 1983 μετά από παράνομο εποικισμό, απειλές για casus belli από το 1995 για το δικαίωμά μας να επεκτείνουμε την αιγιαλίτιδα ζώνη μας από τα 6 στα 12 νμ.

Τους τελευταίους όμως μήνες προχώρησε ακόμη περισσότερο με νέα εισβολή στην ΑΟΖ της Κύπρου και διεξαγωγή ερευνών με το γεωτρύπανο «ΥΑΝΥΖ», υβριδική μαζική επίθεση στον Έβρο και στα νησιά με παράνομους μετανάστες, κλιμάκωση των προσπαθειών του σε ξηρά, αέρα και θάλασσα για καθιέρωση γκρίζων ζωνών στο Αιγαίο και στον Έβρο, συμφωνία με την Αλβανία για εγκατάσταση 30.000 παρανόμων μεταναστών στη Β. Ήπειρο, απειλές

για έρευνες και γεωτρήσεις στα νότια της Κρήτης και στα ανατολικά της Ρόδου – Καρπάθου και εντός των χωρικών υδάτων μας.

Αποδεδειγμένα λοιπόν η συμπεριφορά της Τουρκίας γίνεται συνεχώς προκλητικότερη, πειρατικότερη, επιθετικότερη και αρπακτικότερη με σκοπό τη φθορά του αμυντικού μας συστήματος, τη διασπορά των δυνάμεών μας σε ένα πολυμέτωπο αγώνα, την στρατηγική περικύκλωσή της χώρας μας και τελικά τον εφελκυσμό μας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους δικούς της όρους. Το εργαλείο βέβαια για να τα πετύχει όλα αυτά η Τουρκία είναι η Ένοπλη Δύναμις της όπως έκανε με τα Ίμια.

Είναι προφανές λοιπόν ότι η φοβική και υποχωρητική πολιτική μας, που δημιούργησε ένα πλήγμα φιλήθοποι-ημένων σχέσεων με την Τουρκία μας οδηγεί στη συνεχή απώλεια της εθνικής μας αξιοπρέπειας και πρέπει να αλληλέξει ριζικά, όσο ακόμα έχουμε λίγο καιρό. Τούτο διότι, όταν τα δεδομένα του προβλήματος αλληλέζουν πρέπει να αλληλέξουμε και εμείς «τα εργαλεία για την αντιμετώπισή του». Ο χρόνος όμως για την αλλαγή και λήψη των απαιτούμενων και ζωτικής σημασίας αποφάσεων δεν είναι απεριόριστος, διότι αν συνεχισθεί η παθητική αυτή στάση σε λίγο θα αναγκαστούμε να παραδεχτούμε ότι «τώρα πλέον είναι αργά».

Τα πλεονεκτήματα που μας δίνουν οι τωρινές πολύ καλές μας σχέσεις, κυρίως με Ισραήλ, Γαλλία και Αίγυπτο δεν είναι δεδομένο ότι θα τις έχουμε μόνιμα και στο μέλλον, διότι οι συμμαχίες αλληλέζουν ανάλογα με την πλευρά που εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων. Για το λόγο αυτό όταν διαπιστωθεί η αναγκαιότητα για την αλλαγή μιας πολιτικής στα εθνικά θέματα, αυτή πρέπει να γίνεται αμέσως μετά από ορθολογιστική εκτίμηση και λήψη αποφάσεων και μέσα από μια οργανωμένη και μελετημένη προσπάθεια. Και τούτο διότι αν χαθεί ο χρόνος τότε είναι σίγουρο ότι η αλλαγή θα γίνει βίαια, υπό την πίεση των τετελεσμένων γεγονότων, μέσα από μια αποτυχία ή εθνική τραγωδία, όπως Κύπρος, Ίμια κλπ.

Πρέπει επιτέλους η πολιτική ηγεσία με αποφασιστικότητα να επιλύσει το πρόβλημα της προκλητικότητας της Τουρκίας οριστικά και όχι να διαχειριστεί την υποχωρητικότητα και την ατολή της. Και τούτο διότι από «διαχειριστάς» της εξουσίας «χορτάσαμε» αλλιά και «κλήψαμε» για τις εθνικές ταπεινώσεις και απώλειες που μας προκάλεσαν.

Έτσι, παράλληλα με τις διπλωματικές κινήσεις που πολύ σωστά μεθοδεύονται με Ισραήλ, Αίγυπτο, Ιταλία, ΟΗΕ, ΕΕ, ΝΑΤΟ κλπ, πρέπει τάχιιστα, από χτες θα λέγαμε, να ξεπεράσει η πολιτική ηγεσία ότι εμπόδια υπάρχουν και να προβεί ευθύς αμέσως στις απαιτούμενες αποφάσεις για:

- Ανακήρυξη της ΑΟΖ μας με Κύπρο, Αίγυπτο και Ιταλία προκειμένου να ανακόψει την καθημερινή και εξοργιστική προκλητικότητα των Τούρκων και να εμφανίσουμε τους δικούς μας χάρτες επιτέλους, που οριοθετούν τη κυριαρχικά μας δικαιώματα και που βασίζονται όχι σε πειρατική και αρπακτική διάθεση αλλιά στο Διεθνές Δίκαιο. Αμέσως μετά να καταθέτουμε τις συντεταγμένες της ΑΟΖ μας, όπως έχουμε αναφαίρετο δικαίωμα προκειμένου να μετρήσουμε χωρίς ηττοπάθεια αν χρειασθεί και τους εχθρούς μας αλλιά και τους φίλους μας. Κυρίως όμως να μετρηθούμε με την ιστορία μας και με αυτή τη μέτρηση να αποδείξουμε ότι

ακούσαμε τον τελευταίο Αυτοκράτορα που μας προέτρεψε «... παρακαλώ ύμιας στήτε άνδρείως και μετά γενναίας ψυχής ...»

Συγκρότηση το ταχύτερο δυνατόν Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, σε αντικατάσταση του ΚΥΣΕΑ, υπό την Προεδρία του Π/Θ, ως του απαραίτητου θεσμικού οργάνου για την παραγωγή πολιτικής σε θέματα Εξωτερικών, Άμυνας και Ασφάλειας. Ένα θεσμικό όργανο «εργαλείο» που λείπει από την Πατρίδα μας για το στρατηγικό σχεδιασμό, αλλιά και την ικανότητα ταχείας και ποιοτικής λήψης αποφάσεων για την αντιμετώπιση των καταστάσεων εντάσεως και κρίσεως, όπως αυτές που αντιμετωπίζουμε τώρα και οι οποίες είναι δυνατόν να οδηγήσουν ακόμη και στη σύγκρουση.

Προβολή αποφασιστικά της στρατιωτικής διάστασης στην αντιμετώπιση των προκλήσεων με την Τουρκία και προετοιμασία με ρεαλισμό των Ενόπλων Δυνάμεών μας για αυτό το ενδεχόμενο μελετώντας τις εισηγήσεις της στρατιωτικής ιεραρχίας, η οποία διακρίνεται για τον υψηλού επιπέδου επαγγελματισμό της. Στα πλαίσια αυτά θα πρέπει:

- Να επισπευσθούν νέοι και έξυπνοι εξοπλισμοί χαμηλού κόστους, πέρα από τα χρονοβόρα εξοπλιστικά προγράμματα.

- Να προετοιμασθούμε, με βάση ένα από τα συμπεράσματα που προκύψανε από τους αραβοϊσραηλινούς πολέμους, ότι δηλαδή, όταν δεν υπερέρχει αριθμητικά, πρέπει να επιδιώκει πρώτος το αποφασιστικό κτύπημα με όλα τα μέσα σου στον κατάλληλο τόπο και χρόνο, για την καταστροφή του αντιπάλου σου. Αυτό αξιοποίησαν με τη βοήθεια της τεχνολογίας οι Αμερικανοί και ανέπτυξαν τη 10ετία το '80 το δόγμα της εναέριας – χερσαίας μάχης (Air- Land Battle) για να αντιμετωπίσουν τη Σοβιετική συμμετρική υπεροχή στην Ευρώπη.

- Να προβληθεί η στρατιωτική ισχύς, η αποφασιστικότητα και η ετοιμότητά μας για πολυμέτωπο αγώνα σε κάθε γωνία της Πατρίδος

- Να δρομολογηθεί η «αφύπνιση» της αμυντικής βιομηχανίας με υψηλή προτεραιότητα και να διασυνδεθεί με ερευνητικά κέντρα Πανεπιστημίων και ιδιωτικών εταιρειών παραγωγής αμυντικού υλικού

- Να δρομολογηθεί η αύξηση της θητείας σταδιακά και η προαιρετική στράτευση των γυναικών σύμφωνα με τις υποβληθείσες μελέτες των Γενικών Επιτελείων.

- Να ενημερώνονται επίσημα και υπεύθυνα οι πολίτες για τις εξελίξεις στην ελληνοτουρκική κρίση, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εχθρική προπαγάνδα και ο ψυχολογικός πόλεμος της Τουρκίας. Έτσι θα ενθαρρύνεται το φρόνημα και ο ψυχισμός του λαού για την ανυποχώρητη πλέον στάση μας έναντι της τουρκικής προκλητικότητας.

Τώρα λοιπόν που το θράσος και η πειρατική συμπεριφορά της Τουρκίας ξεπέρασε κάθε όριο και ανοχή και η συγκυρία των συμμαχιών μας ευνοεί, ας το δει η πολιτική ηγεσία μας σαν ευκαιρία για να κάνει την μεγάλη και ιστορική αλλαγή στην πολιτική – στρατηγική συμπεριφορά απέναντί της. Τούτο διότι η λεητή διαχωριστική γραμμή, μεταξύ του νικητή Ηγέτη και του ηττημένου Ηγέτη ορίζεται ως η ικανότητα του πρώτου να αξιολογεί και να προτεραιοποιεί τα προς επίλυση προβλήματα και να δρομολογεί έγκαιρα τις αναγκαίες αλλαγές για την επίλυσή τους. Ο νικητής Ηγέτης δηλαδή «είναι ο παίκτης που το κάνει να συμβαίνει» και όχι αυτός «που βλέπει ότι συμβαίνει».

το οποίο και είχε καταχραστεί, να εγκαθιδρύει δικτατορικό καθεστώς.

Το καθεστώς αυτό έχει αποτυπωθεί μέσα στην ιστοριογραφία ως μια επιπόλαιη, υπερφίαλη αλλιά και συνάμα σύντομη χρονικά δικτατορία. Τα σκληρά μέτρα καταπίεσης, η λογοκρισία, οι διώξεις πολιτικών προσώπων (Ι.Μεταξά, Ν.Πλαστήρα, Γ. Παπανδρέου), οι συλλήψεις, αλλιά και ο προκαλών γέλιωτα πουριτανισμός κυρίως αυτός σε βάρος του γυναικείου φύλλου είναι κάποια διακριτά στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη διακυβέρνηση του Πάγκαλου. Κύριο επίχειρημα της πολιτικής προπαγάνδας αλλιά και διατήρησης του στην εξουσία ήταν η αντιμετώπιση της κομμουνιστικής απειλής. Αυτό μπορεί να διαπιστωθεί από το γεγονός ότι το εργατικό κίνημα και το ίδιο το ΚΚΕ ήταν υπό αυστηρό διωγμό κατά την περίοδο της

διακυβέρνησης του Πάγκαλου. Όσο αφορά τις κινήσεις του στην οικονομική πολιτική ο Πάγκαλος (ως παλιός Αμυντής) ακολούθησε τη βενιζελική οδό λιτότητας με σύναψη δανείου και διχοτόμηση χαρτονομίσματος και φιλήθευθρης οικονομίας δίνοντας βήμα να αναπτυχθούν πολλές επιχειρηματικές επενδύσεις (π.χ αγγλική εταιρεία ΠΑΟΥΕΡ). Στο τομέα της εξωτερικής πολιτικής η δικτατορία Πάγκαλου χρεώνεται ανεξήγητα σφάλματα όπως η προκλητική στάση απέναντι στη Τουρκία μετά από τη σφοδρή ήττα των Ελλήνων στην Μ. Ασία και η εισβολή στη Βουλγαρία με την αμέσως για αυτή την ενέργεια τιμωρό καταβολή αποζημίωσης η οποία επιβλήθηκε από την Κοινωνία των Εθνών εις βάρος της Ελλάδας.³ Οξύμωρο με αυτά αλλιά συνάμα άξιο να αναφερθεί είναι ότι μέσα σε αυτή τη βραχύβια δικτατορία έχουμε την ίδρυση της Ακαδημίας Αθηνών, γεγονός το οποίο αποτέλεσε ορόσημο στην πνευματική ζωή της χώρας. Τον Ιούλιο του 1926 ο Πάγκαλος

αναθέτει την πρωθυπουργία στον Αθ. Ευταξία, ενώ εκείνος έχει αφοσιωθεί στην αναδιοργάνωση και ενίσχυση του στρατού. Τέλος στην τροχιά αυτής της διακυβέρνησης βάζει απότομα φρένο ο στρατηγός Γεώργιος Κονδύλης με στρατιωτικό κίνημα τον Αύγουστο του 1926. Ο Πάγκαλος ανατρέπεται και φυλακίζεται στην Κρήτη όπου θα αφεθεί ελεύθερος μετά από δυο χρόνια επί της κυβερνήσεως Βενιζέλου.⁴

¹ Αντώνης Μακροδημήτρης, «Οι Πρωθυπουργοί της Ελλάδος 1828-1997», εκδ. Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ, Αθήνα, 1997, σελ. 147-151

² Δ.Καϊτωάνης, «Ελληνική Συνταγματική Ιστορία 1821-1940», Α' Τόμος, εκδ. ΕΙΦΑΡΑΣ, Αθήνα, 9/2009, σελ. 119-121

³ Richard Clogg, «Συνοπτική Ιστορία της Ελλάδας», εκδ. ΚΑΤΟΠΤΡΟ, Αθήνα, 2003, σελ. 131

⁴ Κώστας Χατζηνατωνίου, «Θεόδωρος Πάγκαλος», εκδ. ΙΩΛΚΟΣ, Αθήνα, 2004, σελ. 310-340

Θέματα

Η Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα (21 Μαΐου 1864)

Γράφει ο
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
Υποστράτηγος ε.α.

Τα Επτάνησα, που στολίζουν την Ελλάδα μας είναι κατά σειρά από Β προς Ν η Κέρκυρα (Κορφού), οι Παξοί, η Λευκάς (Αγίας Μαύρα), η Ιθάκη, η Κεφαλληνία, η Ζάκυνθος (Τσάντε) και τα αιγαιοπελαγίτικα Κύθηρα (Τσιρίγο). Είναι τα θαυμάσια και υπέροχα άνθη του Ιονίου πελάγους, τείχος ακλόνητον, που προστατεύει τον ελληναδικό κορμό εκ Δυσμών, αλλιά και καύχημα της Ορθοδοξίας έναντι αλλοτριών επιρροών με τους τρεις προστάτες και πολιούχους αγίους Σπυριδώνα (Κέρκυρα), Γεράσιμον (Κεφαλληνία) και Διονύσιον (Ζάκυνθος), όπου τηρούνται ευλαβικά σε αργυρές λάρνακες τα σεπτά τους σκηνώματα.

Το Ιόνιον είναι όνομα ελληνικών από αρχαιοτάτων χρόνων που προέρχεται, κατά τον τραγικόν μας ποιητή Αισχύλο (525–456 π.Χ.) από την ιέρεια της Ήρας Ιώ, θυγατέρα του Ινάχου, βασιλέως του Άργους, η οποία το διέσχισε κολυμβώσα κατά τις περιπλανήσεις της.

Τα Επτάνησα κατεκτήθησαν από διάφορους κατακτητές, είχαν όμως το προνόμιο να μη γνωρίσουν τους Οθωμανούς δυνάστες, πολίτες δε προσπάθειες του Αλή Πασά (1750–1823) κατακτήσεώς των δεν ευοδώθησαν.

Το 1204, κατά την Δ' Σταυροφορία, η Κωνσταντινούπολις κατελήφθη εξ εφόδου (12/13 Απρ.) υπό των Ενετών, οι οποίοι επεδόθησαν σε πρωτοφανείς φρικαλεότητες. Η ένδοξος Ελληνική Βυζαντινή Αυτοκρατορία διεμοιράσθη στους δόγηδες και τους ευγενείς της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας κατά το μακρύ χρονικό διάστημα της δουλείας.

Οικονομικώς, πολιτικώς και κοινωνικώς το καθεστώς των Ενετών διακρίνετο για τη στυγνή εκμετάλλευση και καταπίεση του γηγενούς πληθυσμού, ιδιαιτέρως δε στους δουλοπαροίκους η συμπεριφορά τους χαρακτηρίζεται ως δεινή και αποκρουστική.

Με την συνθήκη του Κάμπο Φόρμιο (17 Οκτ. 1797) κατηργήθη η Βενετική Δημοκρατία και τα Επτάνησα περιήλθαν στη Γαλλία, (Συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως 21 Μαρτίου 1800), ο δε Μέγας Ναπολέων (1769–1821) υπερηφανεύετο, διότι «απέκτησε το πολυτιμότερο μέρος της Βενετίας!». Οι Γάλλοι επέβαλλαν βαριά φορολογία, επιδείκνυαν δε περιφρόνηση προς τη θρησκεία και τα ήθη των Ελλήνων.

Η πτώσις του Ναπολέοντος επέφερε το νέον καθεστώς της «Αγγλικής Προστασίας» (Συνθήκη Παρισίων 5 Νοε. 1815), όπου μεγάλον και πρωταρχικό ρόλο έπαιξε ο Κερκυραίος υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας και μετέπειτα Κυβερνήτης της ελευθερωθείσης Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας (1776–1831), δολοφονηθείς εν Ναυπηλώ (27 Σεπτ. 1831).*

Πρώτος αρμοστής της «Αγγλικής Προστασίας» των Ιονίων νήσων διορίσθη ο στρατηγός Θωμάς Μαΐτλαντ (1765–1824), διακριθείς κατά την μάχη του Βατερλώ (18 Ιουν. 1815). Ήταν άνθρωπος διορατικός, διπλωμάτης, δεσποτικός, αλλιά και βίαιος και αυθαίρετος. Έκανε πολλά έργα στην Κέρκυρα, αλλιά κατείχετο από μίσος δια την Ελλάδα και περιφρόνηση δια τους μη Βρεττανούς, πιστός θιασώτης της Ιεράς Συμμαχίας και ένθερμος υπερασπιστής διατηρήσεως της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Καθ' όλην την διάρκεια της βρετανικής προστασίας εν Επτανήσω (1815–1864) εννέα συνοδικά αρμοστές αντιπροσώπευσαν την Μ. Βρετανία. Το 1858 απεστάλη ως έκτακτος Επίτροπος των Ιονίων Νήσων από τον πρωθυπουργόν Εδουάρδο Στάνλεϋ (1799–1869) ο Ουίλλιαμ Γιάδστων (1809–1898) δια να μελετήσει

την υφισταμένην κατάσταση, αφίχθη δε εις Κέρκυρα (12 Νοεμβ.) και εκείθεν περιόδευσε και τις υπόλοιπες νήσους, διαβεβαιώσας τους Επτανησίους, ότι δεν πρόκειται να αλλιάξει η συνθήκη του 1815, διότι υπήρχαν διαδόσεις, ότι η μεν Κέρκυρα με τους Παξούς θα απετέλουσαν αγγλικήν αποικίαν, τα δε υπόλοιπα νησιά θα παρεχωρούντο στην Ελλάδα.

Ο Γιάδστων διέτύπωσε και μίαν αλήθειαν: «Αποτίομεν εν Επτανήσω οι Άγγλοι τας αμαρτίας των ημετέρων προγόνων!». Από την διατύπωση αυτή του Γιάδστωνος αντιλαμβάνομεθα και το μέγεθος της «προστασίας» που προσέφεραν οι Άγγλοι κατακτητές στους Επτανησίους, οι οποίοι πολήλικι προσεπάθησαν ενόπλιως να απαλλοθούν του βρετανικού ζυγού.

Πολλοί Επτανήσιοι ήσαν μύστες της Φιλικής Εταιρείας, όταν δε το 1821 αντήχησεν η σάλπιξ της τρισένδοξης Ελληνικής Επανάστασεως συνεκλήθησθη η ελληνικωτάτη συνείδησις του Ιονίου Λαού και ανεζωπυρώθη στις καρδιές των Επτανησίων το εθνικόν φρόνημα. Πολλοί Επτανήσιοι μετανάστες στα παράλια του Ευξείνου Πόντου, που ήταν κατάμεστος από αποδήμους

εβοήθησαν το πολιορκούμενο Μεσολόγγι πολλοί δε έπεσαν ηρωικώς μαχόμενοι στην πολύνεκρη μάχη του Πέτα, πηλοσίον της Άρτας (4 Ιουλ. 1822). Αλλιά και τα πηλοία των Επτανησίων με μεγάλες θυσίες εβοήθησαν τον εθνικό αγώνα.

Οι Επτανήσιοι διεκρίθησαν και στα κινήματα που συνεκλήθησαν την αγγλική κατοχή στα νησιά των, κυρίως στην Κεφαληλονία, με το πρόσφορο ορεινό της έδαφος (1830, 1848–1849).

Τα αντίποινα φοβερά: απαγχονισμοί, μαστιγώσεις, εμπρησμοί, εξουβρίσεις ιερωμένων και ασχημείες εντός ιερών ναών.

Στις 26 Νοεμ. 1850, ο εκ Ληξουρίου βουλευτής Ιωάννης Τυπάλδος – Καπελέτος αναγιγνώσκει στη Βουλή, εν ονόματι της Αγίας Τριάδος το πρώτον περί ενώσεως ψήφισμα των Ιονίων νήσων μετά του ελληνικού κράτους. Η αρμοστέα αμέσως διέλυσε την Βουλή, αλλ' οι θιασώτες της ελληνικής ιδέας συνέχισαν απτόητοι τον εθνικό τους αγώνα με καρτερία και υπέροχες θυσίες.

Με την εκλογή ως βασιλέως του Γεωργίου του Α' (1845–1913) συνεδέθη η Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα, αν και είχε προταθεί και το 1861 επί Όθωνος (1815–1867) μέσω του εν Λονδίνο πρεσβευτού της Ελλάδος Σπυρ. Τρικούπη (1788–1873), μη γενομένη δεκτή, λόγω του όρου που περιελάμβανε παραιτήσεως μελλοντικώς της Ελλάδος πάσης διενέξεως με την Οθωμανική Αυτοκρατορίαν.

Με το πρωτόκολλο του Λονδίνου (20 Ιουλ. 1863) η Μ. Βρετανία παραιτείται της προστασίας των Ιονίων νήσων. Η ΙΓ' Ιόνιος Βουλή δι' ομοφώνου ψηφίσματος απεδέχθη την Ένωση, απεστάλη δε στο Λονδίνο ο Χαρίλαος Τρικούπης (1832–1896) ως πληρεξούσιος να υπογράψει τη συνθήκη, την οποίαν υπέγραψε, αφού κατώρθωσεν, ασχολούμενος επί εβδομάδες, να βελτιώσει διάφορους παραδέκτους δυσμενείς όρους (17 Μαρτίου 1864). Στην Κέρκυρα απεστάλη ως εκπρόσωπος του Βασιλέως ο Θρασύβουλος Ζαΐμης (1825–1880), ο οποίος υπέγραψε με τον τελευταίο αρμοστή Ερρίκο Στόρκς το πρωτόκολλο αναχωρήσεως των αγγλικών αρχών και του στρατού. Στις 21 Μαΐου απεβίβάσθη στην Κέρκυρα ελληνικός στρατός και υψώθη στην Ακρόπολη η Ελληνική Σημαία εν μέσω απεριγράπτου ενθουσιασμού. Μετά τριήμερον αφίχθη και ο Βασιλεύς, όστις εν συνεχεία περιόδευσε και τις άλλες νήσους.

Μετ' ολίγες ημέρες διενεργήθησθη στην Επτανήσο εκλογή των πληρεξουσίων της Εθνοσυνελεύσεως, η οποία, υπό τον Επαμεινώνδα Δεληγεώργη (1829–1879), σε πανηγυρική συνεδρίαση, υπεδέχθη τους 84 πληρεξούσιους (22 Ιουλίου) τους οποίους εδεξιώθη επισήμως.

Έτσι τα Ιόνια νησιά μας ερρίφθησαν στην αγκαλιά της μητρός μας Ελλάδος. Ο εθνικός πόθος των Επτανησίων εξεπληρώθη και έκτοτε ο Ιόνιος Λαός προηγμένος και γόνιμος στα γράμματα, τις τέχνες και τον πολιτισμό παρέχει ατίμητον συμβολήν στη γενικώτερη πρόδοον και ευημερία του Έθνους.

Η δύναμις της ψυχής πάντοτε νικά, γιατί η πυρκαϊά της ψυχής ενθαρρύνει, οδηγεί και φωτίζει. Οι Ριζοσπάστες πρόγονοί μας Επτανήσιοι μάς εδίδαξαν πως οι Έλληνες ξέρουν να ζουν, αλλιά και να αγωνίζονται και να πεθαίνουν για το ιδανικό της ελευθερίας.

*Σημείωση: Οι ημερομηνίες προ του 1923 αναφέρονται στο Ιουλιανό ημερολόγιο.

Κεφαληλήνες και Ιθακησίους, συμμετείχαν στον Ιερό Λόχο, ο δε Βασιίλειος Καραβίας (1773–1830) κατά διαταγήν του αρχηγού Αλέξανδρου Υψηλάντη (1792–1828) ύψωσε πρώτος όλην των Ελλήνων την σημαία της Ελληνικής Επανάστασεως, ως συνεχιστής του αγώνος του αυτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου (1405–1453). Τους αγώνες και τις θυσίες σε αίμα καθηγίασεν και ο Μητροπολίτης Αγκιάλιου Ευγένιος Καραβίας, απαγχονισθείς υπό των Τούρκων στην Κωνσταντινούπολη, κατά το Πάσχα του 1821 (10 Απρ.) μαζί με τον σεπτό Πατριάρχη Γρηγόριο Ε' (1749–1821) και άλλους μητροπολίτες. Μνημονεύομεν και τον Ιθακήσιον Σπυριδώνα Δρακούλην, διοικητήν εκατόνταρχον του Ιερού Λόχου, όστις έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη μάχη του Δραγατσανίου (17 Φεβρ. 1821).

Στόλος Κεφαληλήνων και Ιθακησίων διέσχισε την περίοδο εκείνη τη Μαύρη θάλασσα, όπως ο εξ Ιθάκης πηλοάρχος Αντώνιος Πεταλής – Μαράτος, που έσωσε από τη γενική σφαγή των Ελλήνων 20 Έλληνες προκρίτους, μεταξύ των οποίων και τον σοφόν Κων/νον Οικονόμου των εξ Οικονόμων (1780–1857) και ο Κεφαληλήν Ιωάννης Σκλάβος, που συνέληξε το λείψανο του απαγχονισθέντος Πατριάρχου από τον Βόσπορο και το μετέφερε στην Οδησό.

Κατά εκατοντάδες τρέχουν οι Επτανήσιοι στα πεδία των μαχών της Πελοποννήσου και της Ρούμελης για να συνδράμουν τον υπέρ της ανεξαρτησίας Αγώνα, το δε απόρθητο κλειδί του Μωρηά, το Λάλα, καταλαμβάνεται από Επτανησίους με αρχηγούς τους εκ Κεφαληλήνας Μεταξάδες Ανδρέα (1790–1860) και Κων/νον (1793–1870), τον συνταγματάρχη του γαλλικού στρατού Διονύσιο Βούρβαχη (1787–1827), φονευθέντα αργότερα στη μάχη του Καματερού (27 Ιαν. 1827) και πλειστοί Επτανήσιοι προσέτρεξαν και

παρρητήματα Ε.Α.Α.Σ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

πάλι τον γνώριμο τόπο συνάντησης στους παλαιμάχους συναδέλφους.

ΣΕΡΡΕΣ

ΤΧ Τσαουσιδης Βασίλειος
ΤΧ Τασιάκης Αλέξανδρος
ΕΜ Γρεψιδός Θεόδωρος
ΥΠ Γαβριηλίδης Γεώργιος
ΠΖ Παλάγκας Θεόδωρος
ΠΒ Χοτομανίδης Παναγιώτης
ΤΘ Σπυριδωνίδης Στέφανος
ΔΒ Καφετζής Σωτήριος

Ημέρα εορτασμού απελευθέρωσης των Σερρών για την πόλη μας, επιλέχθηκε (όχι τυχαία) για να τιμήσουμε τους νεοπροαχθέντες.

Προερχόμενοι εκ της ΣΜΥ, τους απονεμήθηκε ο βαθμός του Συνταγματάρχη μετά από αρκετά χρόνια, οι περισσότεροι 70+ με εγγόνια.

Ανταμώσαμε, θυμηθήκαμε, τραγουδήσαμε στην ταβέρνα του Χρήστου στον Σταθμό.

Έστω και αργά η υπηρεσία τους δικαίωσε.

Προαχθέντες Συνταγματάρχες
ΠΖ Ράμος Ιωάννης
ΜΧ Συμνιαντωνάκης Γεώργιος
ΤΘ Πατμανίδης Γεώργιος
ΠΖ Πεχλιβανίδης Χαράλαμπος
ΔΒ Χρυσέλης Αθανάσιος
ΥΓ Κουλαξίδης Γεώργιος

Επικήδειος για τον Στρατηγό Βασίλειο Γιαννόπουλο

Δεν πρέπει να ησημονήσουμε ποτέ τον Στρατηγό Βασίλειο Γιαννόπουλο.

Πληροφορήθηκα ότι τις προηγούμενες μέρες έφυγε από κοντά μας ο Στρατηγός Βασίλειος Γιαννοπουλος. Δεν γράφω «εν αποστρατεία» γιατί ποτέ δεν αποστρατεύτηκε. Ήταν πάντα εκεί διαθέσιμος να συμβουλευσει εμάς τους νεότερους και να μοιραστεί μαζί μας τις γνώσεις του και την κοφτερή του αντίληψη για τα θέματα της γειτονιάς μας. Είχα την τιμή να είμαι υφιστάμενος του στο Κλάδο Πληροφοριών του ΓΕΕΘΑ και συνέχισα να είμαι θαυμαστής και δέσμιος των γνώσεων του και της προσωπικότητος του για τα επόμενα 20 χρόνια. Ο θαυμασμός όλων μας γι αυτόν ήταν απεριόριστος. Συνήθως απέφευγε να μιλάει για τον εαυτό του σοβαρά και συχνά σατίριζε τα επιτεύγματα του. Μέσα από το γέλιο καταλάβαινες το μέγεθος των πράξεων του. Και ήταν μοναδικός. Ήξερε τον αντίπαλο καλύτερα απ ότι ήξερε αυτός τον εαυτό του. Κι αυτό όχι μόνο θεωρητικά μέσα από βιβλία και σε ακαδημαϊκές αίθουσες, αλλά μέσα από πραγματικά δραματικές καταστάσεις στο πεδίο. Εκεί που αυτός μόνος του είχε παλέψει και είχε νικήσει, περισσότερο από οποιονδήποτε

άλλο. Δεν ήταν όμως ούτε υπερφίαλος ούτε αθαζονικός. Ήταν πάντα ταπεινός και ανθρωπίνος και αυτό ήταν η δύναμη του. Όταν έγινα ΑΓΕΕΘΑ άρχισε να μου μιλάει στον πληθυντικό, παρόλο τα 10 χρόνια που μας χώριζαν, χρησιμοποιώντας την προβλεπόμενη προσφώνηση. Οι σωστοί στρατιώτες σκέφτηκα, παραμένουν στρατιώτες σ όλη τους τη ζωή.

Είχα την τιμή να χειριστώ υπό τας διαταγές του, την κρίση των S-300 και του Οτσαλάν και πιστεύω ότι οι εκτιμήσεις του και οι εισηγήσεις του προς την τότε ανώτατη πολιτική ηγεσία προσέφεραν ανεκτίμητη υπηρεσία στη χώρα και τη γλιύτσαν από περιπέτειες. Ήταν περήφανος γι αυτό και εγώ το ίδιο περήφανος μαζί του. Αργότερα η ηγεσία του ανέθεσε την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και

φυσικά η απόλυτη ασφάλεια που επεκράτησε την δικαίωσε απόλυτα. Η πορεία του στην τοπική αυτοδιοίκηση ήταν επίσης σημαντική ως Δήμαρχος Κάτω Νευροκοπίου και πιστεύω ότι οι συμπατριώτες του συμφωνούν μαζί μου. Χρησιμοποίησα τις εκτιμήσεις και τις απόψεις του και σαν Αρχηγός ΓΕΕΘΑ αθλή και σαν Πρόεδρος της Στρατιωτικής επιτροπής της ΕΕ προσπαθώντας να περιγράψω στις Βρυξέλλες την πραγματική κατάσταση στη γειτονική χώρα. Ενοχλήθηκαν κάποια πολύ σημαντικά ονόματα των Βρυξελλών με τις αναφορές μας, αθλή κάθε φορά ο Γιαννόπουλος είχε δίκαιο.

Μίθησα μαζί του πριν μερικούς μήνες και μου φάνηκε πολύ «κουρασμένος». Ποτέ όλο αυτά τα χρόνια δεν απάντησε στην ερώτηση μου για την υγεία του. Χθες που έμαθα για την απώλεια του, στο μυαλό μου ήρθε αυτόματα η σκέψη ότι χωρίς τον Στρατηγό Γιαννόπουλο η Ελλάδα και οι Ένοπλες Δυνάμεις της είναι σίγουρα φτωχότερες. Και μετά ο λόγος του Στρατηγού ΜακΑρθουρ: «Old soldiers never die, just fade away – Οι γέροι στρατιώτες δεν πεθαίνουν ποτέ, μόνο ξεθωριάζουν». Ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει Στρατηγέ.

Στρατηγός Μιχαήλ Δημητρίου Κωσταράκος
Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ
π. Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της ΕΕ

**Στηρίζετε τον ΕΚΟΕΜΣ ψωνίζοντας από τα ΕΚΕΜΣ.
Το 93% των κερδών κατατίθεται υπέρ ΕΚΟΕΜΣ.**

